Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 767/2009/EK RENDELETE

(2009. július 13.)

a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 229., 2009.9.1., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Bizottság 568/2010/EU rendelete (2010. június 29.)	L 163	30	2010.6.30.
►**M2**	A Bizottság 939/2010/EU rendelete (2010. október 20.)	L 277	4	2010.10.21.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 160., 2013.6.12., 15. o. (767/2009/EK)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 767/2009/EK RENDELETE

(2009. július 13.)

a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére, illetve 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal történt konzultációra ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([2]),

mivel:

(1) Az emberek és állatok egészségének magas szintű védelmére irányuló törekvés az élelmiszerjog egyik alapvető célkitűzése, amint azt az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) megállapítja. Ez a rendelet vezette be a „szántóföldtől a konyhaasztalig” megközelítést, amely szerint az élelmiszer-biztonságnak a termelőtől a felhasználóig kell terjednie, és amely a takarmányt az élelmiszerlánc legelején található érzékeny láncszemnek tekinti. A közegészség magas szintű védelmének biztosítása e rendelet egyik alapvető célkitűzése.

(2) A takarmány-előállítás az európai mezőgazdasági termékek egyik jelentős rendeltetési célja, mivel a takarmányok előállításához felhasznált alapanyagok többségét a Szerződés I. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek adják. A takarmány továbbá a legfőbb költségtényezőként alapvető fontosságú a Közösség 5 millió állattartó gazdálkodója számára.

([1]) HL C 77., 2009.3.31., 84. o.
([2]) Az Európai Parlament 2009. február 5-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a 2009. június 22-i tanácsi határozat.
([3]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

▼B

(3) A takarmány takarmány-alapanyagok, ►C1 takarmánykeverék ◄, takarmány-adalékanyagok, előkeverékek vagy gyógyszeres takarmány formájában forgalmazható. A takarmány-adalékanyagok forgalmazására vonatkozó szabályokat a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]), a gyógyszeres takarmány forgalmazására vonatkozó szabályokat pedig a Közösségen belül a gyógyszeres takarmányok előállítására, forgalomba hozatalára és felhasználására irányadó feltételek megállapításáról szóló, 1990. március 26-i 90/176/EGK tanácsi irányelv ([2]) állapítja meg.

(4) A takarmány-alapanyagok és ►C1 a takarmánykeverék ◄ – ideértve a kedvtelésből tartott állatok eledelét is – forgalmazására és felhasználására vonatkozó meglevő jogszabályokat, azaz az összetett takarmány forgalmazásáról szóló, 1979. április 2-i 79/373/EGK tanácsi irányelvet ([3]), a különleges táplálkozási célokra szánt takarmányokról („diétás takarmányok”) szóló, 1993. szeptember 13-i 93/74/EGK tanácsi irányelvet ([4]), a takarmány-alapanyagok forgalmáról szóló, 1996. április 29-i 96/25/EK tanácsi irányelvet ([5]), valamint a takarmányozási célra felhasznált egyes termékekről („bioproteinek”) szóló, 1982. június 30-i 82/471/EGK tanácsi irányelvet ([6]) aktualizálni kell, és egy egységes rendelettel kell felváltani. Az egyértelműség kedvéért a takarmányozásban használt egyes termékek értékelésére vonatkozó iránymutatások meghatározásáról szóló, 1983. április 18-i 83/228/EGK tanácsi irányelvet ([7]) és az összetett takarmány plombálatlan csomagban vagy tartályban való forgalmazásának bizonyos esetekben történő engedélyezéséről szóló, 1980. május 2-i 80/511/EGK bizottsági irányelvet ([8]) hatályon kívül kell helyezni.

(5) A 79/373/EGK irányelvnek e rendelettel történő hatályon kívül helyezése miatt a takarmányban található enzimek, mikroorganizmusok és ezek készítményeinek felhasználásáról és forgalmazásáról szóló, 1993. december 14-i 93/113/EK tanácsi irányelvet ([9]) is hatályon kívül kell helyezni. Továbbá tekintettel a 79/373/EGK irányelv hatályon kívül helyezésére és arra, hogy ez a rendelet szabályokat foglal magában az adalékanyagokat tartalmazó takarmányok címkézésére vonatkozóan, a takarmány-adalékanyagokról szóló, 1970. november 23-i 70/524/EGK tanácsi irányelv ([10]) 16. cikkét – amely az ezen irányelvnek az 1831/2003/EK rendelet általi hatályon kívül helyezését követően hatályban maradt – hatályon kívül kell helyezni.

([1]) HL L 268., 2003.10.18., 29. o.
([2]) HL L 92., 1990.4.7., 42. o.
([3]) HL L 86., 1979.4.6., 30. o.
([4]) HL L 237., 1993.9.22., 23. o.
([5]) HL L 125., 1996.5.23., 35. o.
([6]) HL L 213., 1982.7.21., 8. o.
([7]) HL L 126., 1983.5.13., 23. o.
([8]) HL L 126., 1980.5.21., 14. o.
([9]) HL L 334., 1993.12.31., 17. o.
([10]) HL L 270., 1970.12.14., 1. o.

▼B

(6) Az élelmiszernek a 178/2002/EK rendeletben foglalt meghatározásától eltérően a takarmány fogalommeghatározása nem terjed ki a vízre. Ezenfelül tekintettel arra, hogy a vizet takarmányozás céljára nem forgalmazzák, e rendelet nem rendelkezik a takarmányozásra használt vízzel kapcsolatos feltételekről. A rendelet azonban alkalmazandó azokra a takarmányokra, amelyeket vízzel adagolnak. Ugyanakkor a takarmányiparban történő vízhasználatot a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról szóló, 2005. január 12-i 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) szabályozza, amely megköveteli, hogy minden szükséges esetben tiszta vizet használjanak a veszélyes szennyeződések elkerülése érdekében, és hogy a takarmány-előállítás során használt víz megfelelő minőségű legyen.

(7) A takarmány- és élelmiszerlánc fertőződésének veszélyére tekintettel helyénvaló e rendeletet egyaránt alkalmazni az élelmiszer-termelés céljából tartott és a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak, többek között a vadon élő állatoknak szánt takarmányra is.

(8) A 178/2002/EK és a 183/2005/EK rendeletnek a takarmányipari vállalkozások kötelezettségeire vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmányra is.

(9) A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) összhangban a tagállamoknak hatósági ellenőrzéseket kell végezniük az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében. Ezek az ellenőrzések nem csupán a kötelező, hanem az önkéntes címkézési adatokra is kiterjednek. A takarmány összetételéről szóló adatok ellenőrizhetősége érdekében meg kell határozni a feltüntetett értékekhez képest elfogadható eltéréseket.

(10) A takarmánybiztonsági kockázatok kezelése érdekében e rendelethez melléklet formájában csatolni kell a 2004/217/EK bizottsági határozatban ([3]) jelenleg megállapított azon anyagok listáját, amelyek takarmányozási célú forgalomba hozatala tilos, továbbá azon anyagok listáját, amelyek takarmányozási célú forgalomba hozatala korlátozott. E melléklet megléte azonban nem értelmezhető úgy, hogy a listán nem szereplő összes terméket biztonságosnak lehet tekinteni.

([1]) HL L 35., 2005.2.8., 1. o.
([2]) HL L 165., 2004.4.30., 1. o.
([3]) HL L 67., 2004.3.5., 31. o.

▼B

(11) A takarmány-alapanyagok, a takarmány-adalékanyagok és más termékek, mint például az állatgyógyászati készítmények megkülönböztetése hatással van a forgalombahozatali feltételekre is. A takarmány-alapanyagokat elsősorban az állatok szükségleteinek, mint például energia-, tápanyag-, ásványianyag- vagy élelmirost-szükségleteinek fedezésére használják. Ezeknek az anyagoknak az alapvető tápanyag-összetevőktől eltekintve általában nincsen pontos vegyi meghatározásuk. A takarmány-alapanyagok rendeltetésszerű felhasználásai közül ki kell zárni azokat a tudományos értékelés útján igazolható hatásokat, amelyek a takarmány-adalékanyagokra és az állatgyógyászati készítményekre korlátozódnak. Ezért e különféle termékfajták megkülönböztetésére nem kötelező útmutatók kidolgozása ajánlott. Kellően indokolt esetben a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy egyértelműen meghatározza, hogy egy adott termék e rendelet alkalmazásában takarmánynak minősül-e.

(12) A kiegészítő takarmány fogalmának a 79/373/EGK irányelvben megadott meghatározása több tagállamban alkalmazási problémákhoz vezetett. A 183/2005/EK rendelet alkalmazása érdekében helyénvaló egyértelműen különbséget tenni a kiegészítő takarmányok és az előkeverékek között.

(13) A jogszabály egységes alkalmazását elősegítendő, a takarmány-alapanyagok és a kiegészítő takarmányok nem tartalmazhatnak adalékanyagokat egy bizonyos szintet meghaladó mértékben. A nagy koncentrációjú takarmányok – például az ásványianyag-tartalmú nyalósó – azonban felhasználhatók közvetlenül állati takarmányozásra, ha összetételük a vonatkozó tervezett felhasználás tekintetében megfelel az adott különleges táplálkozási célnak. Az ilyen takarmányok felhasználási feltételeit fel kell tüntetni a címkén, a napi adagokban jelen lévő adalékanyagokra vonatkozó szabályok betartása érdekében.

(14) A 82/471/EGK irányelv a Közösség közvetlen és közvetett fehérjeforrásként használt takarmánnyal való ellátását kívánta fejleszteni. Az irányelv szerint a forgalomba hozatal előtt valamennyi bioproteint engedélyeztetni kell. Eddig azonban csak nagyon kevés új engedélyt adtak ki, és még mindig nyilvánvaló, hogy hiány van magas fehérjetartalmú takarmányban. Az általános, forgalomba hozatal előtti engedélyezési követelmény tehát tiltó erejűnek bizonyult, és helyette a piacfelügyelet alapján kockázatosnak talált termékek betiltásával is el lehetne kerülni a biztonsági kockázatokat. Azokban az esetekben, amikor egy bioprotein kockázatfelmérési eredménye negatívnak bizonyul, forgalmazását vagy használatát be kell tiltani. A bioproteinek általános, forgalomba hozatal előtti engedélyezési eljárásának különleges követelményét el kell törölni, azzal a következménnyel, hogy ezekre a termékekre ugyanaz a biztonsági rendszer vonatkozik, mint minden egyéb takarmány-alapanyagra. Az egyes bioproteinek esetében jelenleg fennálló korlátozásokat vagy tilalmakat ez nem érintheti.

▼B

(15) Bebizonyosodott, hogy a 93/74/EGK irányelvnek a különleges táplálkozási célokra szánt takarmányok tervezett alkalmazási listájának létrehozásáról szóló, 2008. március 5-i 2008/38/EK bizottsági irányelv ([1]) által végrehajtott rendelkezései jól működnek. A tervezett alkalmazások ily módon létrehozott jegyzékét ezért meg kell őrizni, és e rendeletben rendelkezni kell annak naprakésszé tételéről. Az ilyen takarmányok hatékonyságát és biztonságát illetően ki kell kérni különösen az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság véleményét, amennyiben a rendelkezésre álló tudományos és technológiai adatok alapján feltételezhető, hogy a kérdéses takarmány használatával esetleg nem érhető el a tervezett különleges táplálkozási cél, vagy az az állati és az emberi egészségre, a környezetre vagy az állatjólétre káros hatást gyakorolhat.

(16) A takarmányra vonatkozó állítások alkalmazásával kapcsolatban elsősorban a tudományos megalapozottságot kell figyelembe venni, és az ilyen állításokat a takarmányipari vállalkozóknak igazolniuk kell. Az állítások az összes rendelkezésre álló tudományos adat és a bizonyítékok értékelése révén tudományosan bizonyíthatóak.

(17) A címkézés végrehajtási, nyomonkövetési és ellenőrzési célokra szolgál. A címkézés célja ezenkívül, hogy ellássa a vevőket az ahhoz szükséges információval, hogy a szükségleteiknek megfelelő, tudatos döntést hozhassanak, ezért annak következetesnek, összefüggőnek, átláthatónak és érthetőnek kell lennie. Mivel a vevők, különösen az állattartó gazdálkodók az adott terméket nem csupán az árusítás helyszínén választják ki, ahol megvizsgálhatják a takarmány csomagolását, a címkén nyújtott információkra vonatkozó követelmények nem csak a terméken található címkére vonatkoznak, hanem az eladó és a vevő között zajló egyéb kommunikációra is. Ezek az elvek ezenkívül a takarmány kiszerelésére és reklámozására is érvényesek.

(18) A címkézés kötelező és önkéntes információkból áll. A kötelező információ az általános címkézési követelmények és a takarmány-alapanyagokra, illetve ►C1 a takarmánykeverékre ◄ vonatkozó különleges címkézési követelmények kombinációja, amelyeket a diétás takarmány, a szennyezett anyag és a kedvtelésből tartott állatok eledele esetében kiegészítő követelmények kísérnek.

(19) A takarmány-alapanyagok előállítási folyamatából és a technológiai segédanyagokból származó vegyi szennyeződésekkel kapcsolatos jelenlegi helyzet nem kielégítő. A magas szintű takarmánybiztonság biztosítása és ezáltal a közegészség magas szintű védelme, valamint az átláthatóság javítása érdekében a 183/2005/EK rendeletben említett helyes gyakorlattal összhangban rendelkezéseket kell elfogadni e vegyi szennyeződések elfogadható szintjével kapcsolatban.

([1]) HL L 62., 2008.3.6., 9. o.

▼B

(20) Az elv, miszerint csak bizonyos takarmány-adalékanyagokat kell a címkéken feltüntetni, ha azokat takarmány-alapanyagokban és ►C1 takarmánykeverékekben ◄ használják, jól működőnek bizonyult. Ugyanakkor az 1831/2003/EK rendeletből eredő kategóriákba sorolás szükségessé teszi az idevágó rendelkezések aktualizálását és korszerűsítését, részben azért is, mert – különösen a kedvtelésből tartott állatok tulajdonosai számára – bizonyos, takarmány-adalékanyagokat feltüntető címkézés félrevezető lehet.

(21) A szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalma (BSE) és a dioxinválság következményeként az összetett takarmány forgalmazásáról szóló 79/373/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2002. január 28-i 2002/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2002-től kötelezővé tette ►C1 a takarmánykeverékben ◄ található valamennyi takarmány-alapanyag tömegszázalékának feltüntetését, az Európai Parlament kezdeményezésére. Az élelmiszer- és takarmánybiztonság szintje lényegesen javult továbbá a 178/2002/EK és a 183/2005/EK rendelet, valamint végrehajtó intézkedéseik eredményeként, különösen az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók felelősségére való összpontosítás, a továbbfejlesztett nyomonkövetési rendszer, a veszélyelemzés és kritikus ellenőrzési pontok (HACCP) elveinek takarmányiparban történő bevezetése és a jó takarmányhigiéniai gyakorlatról szóló útmutatók kidolgozása eredményeképpen. E vívmányok fényében – amelyeket az élelmiszerre és takarmányra vonatkozó sürgősségi riasztórendszerben (RASFF) küldött értesítések is tükröznek – a magas szintű takarmánybiztonság biztosítása és ezáltal a közegészség magas szintű védelme céljából többé nincs szükség a takarmány-alapanyagok ►C1 takarmánykeverékben ◄ való tömegszázalékának címkén történő kötelező megadására. A pontos százalékokat ugyanakkor a vevők megfelelő tájékoztatása céljából önkéntes alapon fel lehet tüntetni. Ezenfelül tekintettel arra, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok hozzáférnek ►C1 a takarmánykeverékekben ◄ található összes takarmány-alapanyag tömegszázalékban kifejezett pontos arányára vonatkozó információkhoz, lehetővé kell tenni, hogy e hatóságok az emberi vagy állati egészséget vagy a környezetet érintő bármilyen sürgős helyzet esetén és a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([2]) összhangban további tájékoztatást nyújtsanak a vevőknek.

(22) A vevő pontos, nem félrevezető tájékoztatása végett azonban a pontos tömegszázalékot azokban az esetekben kell megadni, ha a kérdéses takarmány-alapanyagot ►C1 a takarmánykeverék ◄ címkéjén hangsúlyozottan tüntetik fel.

(23) ►C1 A takarmánykeverékben ◄ található takarmány-alapanyagok megadása tömegük szerinti csökkenő sorrendben már önmagában is lényegi tájékoztatást nyújt a takarmány összetételét illetően. Bizonyos területeken, ahol a gyártó nem köteles a címkén egyes adatokat feltüntetni, a vevőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kiegészítő információt kérhessen. Ebben az esetben a közölt érték ± 15 %-ának megfelelő tűréshatárt kell fenntartani.

([1]) HL L 63., 2002.3.6., 23. o.
([2]) HL L 157., 2004.4.30., 45. o.

▼B

(24) A termelő szellemi tulajdonjogait védeni kell. A szellemi tulajdonjogok érvényesítésére a 2004/48/EK irányelv alkalmazandó. El kell ismerni azt is, hogy ►C1 a takarmánykeverék ◄ mennyiségi összetétele – a benne található takarmány-alapanyagok nevével ellentétben – bizonyos feltételek mellett védendő bizalmas információnak tekinthető.

(25) A takarmányban előforduló nemkívánatos anyagokról szóló, 2002. május 7-i 2002/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) nem vonatkozik a nemkívánatos anyagokat határértéken felül tartalmazó takarmány címkézésére. Ezért rendelkezéseket kell megállapítani annak érdekében, hogy biztosítsák a megfelelő címkézést és az azon irányelv 5. cikkében elrendelt, hígításra vonatkozó tilalom megfelelő végrehajtását, e szennyezett anyagoknak a 183/2005/EK rendelet 10. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban engedélyezett méregtelenítő létesítményben történő méregtelenítéséig vagy megtisztításáig.

(26) Lehetővé kellene tenni az általános címkézési követelményektől való eltérést, amennyiben a követelmények alkalmazása nem szükséges az emberek vagy állatok egészségének, illetve a vevő érdekeinek védelmében, és indokolatlan terhet róna a címkézésért felelős gyártóra vagy takarmányipari vállalkozókra. A tapasztalatok alapján különösen gazdálkodók közötti takarmányszállítás esetén lehetne eltérést engedélyezni, amelyet követően a gazdálkodó a saját gazdaságában használja a takarmányt, illetve kis mennyiségek, háromnál nem több takarmány-alapanyagot tartalmazó ►C1 takarmánykeverék, ◄ valamint egész növényi szemtermésből, magvakból és gyümölcsökből álló keverékek esetén.

(27) ►C1 A takarmánykeveréket ◄ általában lezárt tartályokban kell forgalmazni, de gondoskodni kell a megfelelő eltérési lehetőségekről is, amennyiben e követelmény alkalmazása nem szükséges az emberi vagy állati egészség, illetve a vevő érdekeinek védelmében, és túlzott terhet róna a takarmányipari vállalkozókra.

(28) A 96/25/EK irányelv mellékletének B. része, valamint a 82/471/EGK irányelv mellékletének 2–4. oszlopa bizonyos takarmány-alapanyagokra nézve megnevezési, leírási és címkézési rendelkezéseket foglal jegyzékbe. E jegyzékek segítik a termékjellemzőkről folytatott, a gyártó és a vevő közötti információcserét. Az érintett feleknek – közösségi higiéniai útmutatók kidolgozása által – az önkéntes szabványok meghatározására való ösztönzése kapcsán szerzett tapasztalatok pozitívak. A jegyzék érintett felek általi kibővítése sokkal rugalmasabb lenne, és jobban alkalmazkodna a felhasználók információs szükségleteihez, mintha azt a jogalkotó bővítené. Az érintett felek eldönthetik, hogy – a takarmány-alapanyagok jegyzéke értékének függvényében – mekkora erőfeszítéseket tesznek. Szükségesnek tűnik ezért a takarmány-alapanyagok nem kizárólagos jegyzékének létrehozása, amelyet a takarmányipari vállalkozók – a takarmány-alapanyag nevének használatát kivéve – önkéntes alapon használhatnak.

([1]) HL L 140., 2002.5.30., 10. o.

▼B

(29) A takarmány-alapanyagoknak a 96/25/EK irányelv mellékletének B. részében és a 82/471/EGK irányelv mellékletének 2–4. oszlopában található jelenlegi jegyzékei adják a takarmány-alapanyagok közösségi jegyzékének kiinduló változatát. Ezt a kiinduló változatot ezt követően az érintett felek kezdeményezésére, az ő érdekeiknek megfelelően bővítik tovább, beleértve az új takarmány-alapanyagokkal történő kiegészítést is.

(30) Az átláthatóság érdekében helyénvaló, hogy a jegyzékben nem szereplő takarmány-alapanyagról értesítsék az érintett felek képviselőit, amint az adott takarmány-alapanyagot először forgalomba hozzák.

(31) A korszerű címkézés elősegíti a versenyképes piaci környezetet, amelyben a dinamikus, hatékony és innovatív szereplők a címkézést teljes mértékben ki tudják használni termékeik értékesítése során. Tekintettel mind a haszonállat-takarmány vállalkozások közötti forgalmazására, mind a kedvtelésből tartott állatok eledelének gyártója és vevője közötti kapcsolatra, az erre a két területre vonatkozó helyes címkézésről szóló kódexek hasznos eszközök lehetnének a korszerű címkézés céljainak eléréséhez. A kódexeknek olyan rendelkezéseket kell meghatározniuk, amelyek lehetővé teszik a vevő számára a megalapozott választást. Emellett a címkézésért felelős személy számára is iránymutatást kell adniuk a címkézés különböző elemeiről. Segíthetnek értelmezni az önkéntes címkézés kereteit vagy a kötelező címkézési adatok feltüntetésének módját. A kódexeket önkéntes alapon kell alkalmazni, kivéve azokat az eseteket, ahol a kódexek alkalmazása fel van tüntetve a címkézésen.

(32) Minden érintett fél bevonása alapvető fontosságú annak érdekében, hogy a közösségi jegyzék és a helyes címkézési gyakorlat kódexei jó minőségűek és megfelelőek legyenek. A felhasználók érdekeit figyelembe kell venni, hogy a pontos tájékoztatásra való joguk még jobban érvényesülhessen. Ezt a Bizottság biztosíthatja azzal, hogy a közösségi jegyzéket és a kódexeket abban az esetben hagyja jóvá, ha azok tartalma megvalósítható, és e rendelet célkitűzéseinek elérésére alkalmas.

(33) A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsák a rendelet rendelkezéseinek végrehajtását. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(34) Különösen a különleges táplálkozási célnak megfelelő takarmányok vonatkozásában, valamint az előállítási folyamatból és a technológiai segédanyagokból származó vegyi szennyeződések tekintetében átmeneti időszakra van szükség. Számolni kell a meglévő készletek forgalomba hozatalával is, azok kimerüléséig. Ezenfelül indokolt lehet olyan feltételek meghatározása is, amelyek mellett a takarmányok még e rendelet hatálybalépésének időpontja előtt e rendelettel összhangban címkézhetők.

▼B

(35) Mivel a rendelet célkitűzését, nevezetesen a takarmányok forgalomba hozatala és felhasználása feltételeinek – a magas szintű takarmánybiztonság és ezáltal a közegészség magas szintű védelme, valamint a felhasználóknak és fogyasztóknak nyújtandó megfelelő tájékoztatás és a belső piac hatékony működésének erősítése érdekében történő – harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(36) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [1] összhangban kell elfogadni.

(37) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy módosítsa a takarmányként nem vagy korlátozottan használható anyagok listáját, hogy engedélyezze a különleges táplálkozási célokra szánt takarmányt, hogy jegyzéket állítson össze a prémes állatok kivételével a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány címkézési kategóriáiról, hogy fogadjon el olyan módosításokat a jegyzékhez, amelyek meghatározzák a vegyi szennyeződések maximális tartalmát, a botanikai tisztaság szintjeit, a nedvességtartalom szintjeit, vagy a kötelezően feltüntetendő adatokat helyettesítő adatokat, hogy hozzáigazítsa a mellékleteket a tudományos és technológiai fejlődéshez, és hogy átmeneti intézkedéseket fogadjon el. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, beleértve annak új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítését, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(38) A tervezett felhasználások jegyzékén eszközölt frissítések elfogadásához a hatékonyság érdekében le kell rövidíteni az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás során alkalmazott rendes határidőket. Amennyiben a rendkívüli sürgősségre tekintettel az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidők nem tarthatók be, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (6) bekezdésében meghatározott sürgősségi eljárás alkalmazására azon anyagok listájának módosításához, amelyek forgalomba hozatala vagy takarmányozás céljára történő felhasználása korlátozott vagy tiltott.

(39) Az 1831/2003/EK rendelet 16. cikke a takarmány-adalékanyagok és előkeverékek címkézéséről és csomagolásáról rendelkezik. Különösen az előkeverékekre vonatkozó szabályok végrehajtása okozott gyakorlati problémákat az ágazat és a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára. Az előkeverékek következetesebb címkézése érdekében módosítani kell ezt a cikket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

1. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél

A 178/2002/EK rendeletben megszabott általános elveknek megfelelően e rendelet célja, hogy összehangolja a takarmányok forgalomba hozatalának és felhasználásának feltételeit annak érdekében, hogy gondoskodjanak a magas szintű takarmánybiztonságról és ezáltal a közegészség magas szintű védelméről, továbbá megfelelő tájékoztatást nyújtsanak a felhasználók és a fogyasztók számára, valamint fokozzák a belső piac hatékony működését.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet szabályokat határoz meg az élelmiszer-termelés céljából tartott és a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány Közösségen belüli forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozóan, ideértve a címkézésre, a csomagolásra és a kiszerelésre vonatkozó követelményeket is.

(2) Ez a rendelet a takarmányozásra alkalmazandó – különösen a következő – egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó:

a) a 90/167/EGK irányelv;

b) a 2002/32/EK irányelv;

c) az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 21-i 999/2001/EK rendelete az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról ([1]);

d) az Európai Parlament és a Tanács 2002. október 3-i 1774/2002/EK rendelete a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról ([2]);

e) az Európai Parlament és a Tanács 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK rendelete a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról ([3]);

f) az Európai Parlament és a Tanács 2003. szeptember 22-i 1830/2003/EK rendelete a géntechnológiával módosított szervezetek nyomon követhetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomon követhetőségéről ([4]);

g) az 1831/2003/EK rendelet; és

([1]) HL L 147., 2001.5.31., 1. o.
([2]) HL L 273., 2002.10.10., 1. o.
([3]) HL L 268., 2003.10.18., 1. o.
([4]) HL L 268., 2003.10.18., 24. o.

▼B

h) a Tanács 2007. június 28-i 834/2007/EK rendelete az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről ([1]).

(3) Ez a rendelet a vízre nem vonatkozik, sem akkor, ha közvetlenül az állatok veszik magukhoz, sem akkor, ha azt szándékosan adták a takarmányhoz. A rendelet azonban alkalmazandó azokra a takarmányokra, amelyeket rendeltetésszerűen vízzel adagolnak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában az alábbi meghatározásokat kell alkalmazni:

a) a „takarmány”, „takarmányipari vállalkozás” és „forgalomba hozatal” fogalmak meghatározása a 178/2002/EK rendelet szerint;

b) a „takarmány-adalékanyag”, „előkeverék”, „technológiai segédanyag” és a „napi adag” fogalmak meghatározása az 1831/2003/EK rendelet szerint; és

c) a „létesítmény” és „hatáskörrel rendelkező hatóság” fogalmak meghatározása a 183/2005/EK rendelet szerint alkalmazandó.

(2) A következő fogalommeghatározások szintén alkalmazandók:

a) „takarmányipari vállalkozó”: az a természetes vagy jogi személy, aki az általa ellenőrzött takarmányipari vállalkozáson belül felelős az e rendeletben megállapított követelmények betartásáért;

b) „szájon át történő takarmányozás”: a takarmány bejutása az állat gyomor-bél traktusába a szájon keresztül azzal a céllal, hogy biztosítsák az állat táplálkozási szükségletét és/vagy hogy fenntartsák az egészséges állatok termelékenységét;

c) „élelmiszer-termelés céljából tartott állat”: olyan állat, amelyet emberi fogyasztásra szánt élelmiszer előállítása céljából takarmányoznak, tenyésztenek vagy tartanak, ideértve azokat az állatokat is, amelyeket ugyan nem használnak emberi fogyasztásra, de a Közösségben általában emberi fogyasztásra használt fajhoz tartoznak;

d) „nem élelmiszer-termelés céljából tartott állat”: takarmányozott, tenyésztett vagy tartott, nem emberi fogyasztásra szánt állat, mint például a prémes állatok, a kedvtelésből tartott állatok, a laboratóriumban, állatkertben vagy cirkuszban tartott állatok;

e) „prémes állat”: a prémjéért takarmányozott, tenyésztett vagy tartott, nem emberi fogyasztásra szánt, nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatok;

f) „kedvtelésből tartott állat”: takarmányozott, tenyésztett vagy tartott, nem élelmiszer-termelés céljából tartott állat, amely olyan fajhoz tartozik, amelyet a Közösségben általában nem használnak emberi fogyasztásra;

([1]) HL L 189., 2007.7.20., 1. o.

▼B

g) „takarmány-alapanyagok”: olyan természetes állapotú, friss vagy tartósított, növényi vagy állati eredetű termékek, amelyek elsődleges rendeltetése az állatok táplálkozási szükségleteinek fedezése, illetve az ilyen termékek ipari feldolgozásából származó termékek, valamint olyan szerves vagy szervetlen anyagok, adalékanyagokkal vagy azok nélkül, amelyeket akár magukban, akár feldolgozás után állatok etetéséhez vagy ►C1 takarmánykeverékek ◄ előállításához vagy előkeverékek vivőanyagaként szándékoznak felhasználni;

h) ►C1 „takarmánykeverék”: ◄ legalább két takarmány-alapanyag keveréke, adalékanyagokkal vagy azok nélkül, amelyet állatok etetésére használnak teljes értékű vagy kiegészítő takarmány formájában;

i) „teljes értékű takarmány”: olyan ►C1 takarmánykeverék, ◄ amely összetételénél fogva napi adagként elegendő;

j) „kiegészítő takarmány”: olyan ►C1 takarmánykeverék, ◄ amely nagy mennyiségben tartalmaz bizonyos anyagokat, de amely összetételénél fogva kizárólag más takarmánnyal együtt kombinálva elegendő napi adagként;

k) „ásványi takarmány”: olyan kiegészítő takarmány, amely legalább 40 % nyers hamut tartalmaz;

l) „tejpótló takarmány”: olyan ►C1 takarmánykeverék, ◄ amely szárazon vagy meghatározott folyadékmennyiségben feloldva fiatal állatok táplálására szolgál a kolosztrum utáni anyatej kiegészítéseként vagy pótlására, illetve amellyel olyan fiatal állatokat táplálnak, mint például vágásra szánt borjak, bárányok és kecskegidák;

m) „vivőanyag”: olyan saját technológiai hatás nélküli anyag, amelyet takarmány-adalékanyagok oldására, hígítására, diszpergálására vagy egyéb fizikai módosítására használnak annak érdekében, hogy technológiai funkciójuk megváltoztatása nélkül megkönnyítsék azok kezelését, alkalmazását vagy használatát;

n) „különleges táplálkozási cél”: azon állatok különleges táplálkozási igényei kielégítésének a célja, amelyeknél az emésztés, felszívódás vagy anyagcsere folyamata ideiglenesen vagy visszafordíthatatlanul károsodott vagy károsodhat, és ezért javukra válik, ha állapotuknak megfelelő takarmányt fogyasztanak;

o) „különleges táplálkozási célokra szánt takarmány”: olyan takarmány, amely speciális összetétele vagy különleges előállítási eljárása folytán különleges táplálkozási célt elégít ki, és ennek köszönhetően világosan megkülönböztethető az általános fogyasztásra használt takarmánytól. A különleges táplálkozási célokra szánt takarmány nem foglalja magában a 90/167/EGK irányelv szerinti gyógyszeres takarmányokat;

p) „szennyezett anyag”: olyan takarmány, amely a 2002/32/EK irányelv szerint megengedett szintet meghaladó mértékben tartalmaz nemkívánatos anyagokat;

▼B

q) „minimális eltarthatósági idő”: az az időtartam, amelynek során a címkézésért felelős személy garantálja, hogy a termék megfelelő tárolási körülmények mellett a megadott jellemzőit megőrzi; csak egy, a takarmány egészére vonatkozó minimális eltarthatósági idő adható meg, amelyet a takarmány minden egyes összetevőjének minimális eltarthatósági ideje alapján állapítanak meg;

r) „tétel”: beazonosítható mennyiségű takarmány, amely közös jellemzőkkel rendelkezik, úgymint eredet, fajta, a csomagolás típusa, csomagoló, feladó, címkézés, valamint az előállítási folyamatok esetében az egyetlen üzemben egységes előállítási paraméterek felhasználásával előállított termelési egység vagy – amennyiben azokat egymás után folyamatosan állítják elő és együtt tárolják – több ilyen egység;

s) „címkézés”: bármilyen szöveg, adat, védjegy, márkanév, ábra vagy jelzés egy takarmányhoz történő rendelése, beleértve a hirdetési célokat is, ezeknek az információknak a takarmányra vonatkozó vagy azt kísérő bármilyen eszközön, mint például csomagoláson, tartályon, feliraton, címkén, okmányon, gyűrűn, galléron vagy az interneten való feltüntetése által;

t) „címke”: a takarmány csomagolására vagy tartályára írt, nyomtatott, előnyomott, rábélyegzett, préselt vagy rányomott, illetve ahhoz hozzáerősített függőcímke, márkanév, védjegy, képi vagy egyéb leírás;

u) „kiszerelés”: a takarmányok alakja, megjelenése, csomagolása és csomagolóanyagai, azok elrendezési módja, vagy a környezet, amelyben a takarmányt bemutatják.

2. FEJEZET

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

4. cikk

Biztonsági és forgalombahozatali követelmények

(1) A takarmányt csak akkor lehet forgalomba hozni és felhasználni, ha:

a) biztonságos;

b) nincs közvetlen káros környezeti vagy állatjóléti hatása.

A 178/2002/EK rendelet 15. cikkében meghatározott követelmények értelemszerűen a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmányra is alkalmazandók.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelmények mellett a takarmányt forgalomba hozó takarmányipari vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy

a) a takarmány romlatlan, valódi, hamisítatlan, a célnak megfelelő és forgalomképes minőségű;

▼B

b) a takarmányt az ebben a rendeletben és a vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott rendelkezéseknek megfelelően címkézték, csomagolták és szerelték ki.

A 178/2002/EK rendelet 16. cikkében meghatározott követelmények értelemszerűen a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmányra is alkalmazandók

(3) A takarmány megfelel az e rendelet I. mellékletben meghatározott, szennyeződésekre és egyéb vegyi tényezőkre vonatkozó technikai rendelkezéseknek.

5. cikk

A takarmányipari vállalkozások felelőssége és kötelezettségei

(1) A takarmányipari vállalkozásoknak a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány tekintetében értelemszerűen teljesíteniük kell a 178/2002/EK rendelet 18. és 20. cikkében, valamint a 183/2005/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket.

(2) A takarmány címkézéséért felelős személyek a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátanak minden általuk forgalomba helyezett takarmány összetételére és kiemelt jellemzőire vonatkozó olyan információt, beleértve ►C1 a takarmánykeverékben ◄ felhasznált takarmány-alapanyagok pontos tömegszázalékát is, amely alapján a címkézés során megadott információ pontossága ellenőrizhető.

(3) Az emberi vagy állati egészséget vagy a környezetet érintő bármilyen sürgős esetben és a 2004/48/EK irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság e cikk (2) bekezdése értelmében rendelkezésére álló információról tájékoztathatja a vevőt, feltéve, hogy a gyártók és a vevők megfelelő jogos érdekeinek mérlegelését követően ezt a tájékoztatást indokoltnak találja. Adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság ezt a tájékoztatást titoktartási záradék vevő általi aláírásához köti.

6. cikk

Korlátozás és tilalom

(1) A takarmány nem tartalmaz olyan anyagokat, vagy nem áll olyan anyagokból, amelyek takarmányozási célú forgalomba hozatala vagy felhasználása korlátozott vagy tilos. Ezen anyagok jegyzékét a III. melléklet tartalmazza.

(2) Különösen a tudományos bizonyítékokat, a technológiai haladást, az élelmiszerre és takarmányra vonatkozó sürgősségi riasztórendszerben (RASFF) küldött értesítéseket és a 882/2004/EK rendeletnek megfelelő hatósági ellenőrzések eredményeit figyelembe véve a Bizottság módosítja azon anyagok jegyzékét, amelyek takarmányozási célú forgalomba hozatala vagy felhasználása korlátozott vagy tilos.

▼B

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Rendkívül sürgős esetben a Bizottság ezen intézkedések elfogadásához a 28. cikk (5) bekezdésében előírt sürgősségi eljárást alkalmazhatja.

3. FEJEZET

AZ EGYES TAKARMÁNYFAJTÁK FORGALOMBA HOZATALA

7. cikk

A takarmányfajták jellemzői

(1) A 28. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a Bizottság útmutatókat fogadhat el a takarmány-alapanyagok, a takarmány-adalékanyagok és egyéb termékek, mint például állatgyógyászati készítmények közötti különbségtétel tisztázására.

(2) A Bizottság szükség esetén intézkedéseket fogadhat el annak tisztázása érdekében, hogy valamely termék e rendelet alkalmazásában takarmánynak minősül-e.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó ezen intézkedéseket a 28. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

8. cikk

A takarmányadalékanyag-tartalom

►C1 (1) A takarmány-alapanyag és a kiegészítő takarmány ◄ – az érintett takarmány-adalékanyagot engedélyező, vonatkozó jogszabályban meghatározott felhasználási feltételek sérelme nélkül – nem tartalmazhat több takarmány-adalékanyagot, mint a teljes értékű takarmány esetében rögzített maximális adalékanyag-tartalom százszorosa vagy a kokcidiosztatikum- és hisztomonosztatikum-tartalom ötszöröse.

(2) Az (1) bekezdésben említett, a teljes értékű takarmány esetében rögzített maximális adalékanyag-tartalom százszorosának megfelelő határérték csak akkor léphető túl, ha az érintett termék összetétele a vonatkozó tervezett felhasználás tekintetében megfelel az e rendelet 10. cikke szerinti különleges táplálkozási célnak. Az ilyen takarmány felhasználási feltételeit a tervezett felhasználások jegyzéke határozza meg részletesebben. Az olyan létesítményeket, amelyek olyan takarmány-előállító ellenőrzése alatt állnak, aki a 183/2005/EK rendelet IV. mellékletének 2. fejezetében említett takarmány-adalékanyagokat használ, az említett rendelet 10. cikk (1) bekezdés b) pontja szerint engedélyeztetni kell.

▼B

9. cikk

A különleges táplálkozási célokra szánt takarmány forgalomba hozatala

A különleges táplálkozási célokra szánt takarmány forgalomba hozatala csak akkor lehetséges, ha tervezett felhasználása szerepel a tervezett felhasználások 10. cikkel összhangban létrehozott jegyzékében, és megfelel az említett jegyzékben foglalt különleges táplálkozási célra vonatkozó lényegi táplálkozási jellemzőknek.

10. cikk

A különleges táplálkozási célokra szánt takarmányok tervezett felhasználásainak jegyzéke

(1) A Bizottság tervezett különleges felhasználások hozzáadásával vagy visszavonásával, illetve a tervezett felhasználáshoz kapcsolódó feltételek hozzáadásával, eltávolításával vagy módosításával frissítheti a tervezett felhasználások jelenleg a 2008/38/EK irányelvben foglalt jegyzékét.

(2) A tervezett felhasználások jegyzékének frissítésére vonatkozó eljárás a Közösségben letelepedett természetes vagy jogi személyek, illetve valamely tagállam által a Bizottságnak benyújtott kérelemre megindítható. Az érvényes kérelem tartalmazza az arra vonatkozó dokumentációt, hogy a takarmány konkrét összetétele megfelel a tervezett különleges táplálkozási célnak, és hogy nincs káros hatása az állati és az emberi egészségre, a környezetre vagy az állatjólétre.

(3) A Bizottság a dokumentációt is tartalmazó kérelmet haladéktalanul a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

(4) Amennyiben a rendelkezésre álló tudományos és technológiai információ alapján a Bizottság joggal feltételezi, hogy az adott takarmány felhasználásával nem érhető el a tervezett különleges táplálkozási cél, vagy az káros hatással lehet az állati és az emberi egészségre, a környezetre vagy az állatjólétre, a Bizottság az érvényes kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül kikéri az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) véleményét. A Hatóság a kérés kézhezvételét követő hat hónapon belül véleményt nyilvánít. E határidőt minden alkalommal meghosszabbítják, amikor a Hatóság kiegészítő információt kér a kérelmezőtől.

(5) Az érvényes kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül vagy adott esetben a Hatóság véleményének kézhezvételét követően a Bizottság rendeletet fogad el a tervezett felhasználások jegyzékének frissítéséről, amennyiben a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 28. cikk (6) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve a Bizottság az érvényes kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül vagy adott esetben a Hatóság véleményének kézhezvételét követően az eljárás bármelyik szakaszában véget vethet az eljárásnak és eltekinthet a frissítéstől, ha megítélése szerint az nem indokolt. A Bizottság ezt a 28. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően teheti meg.

A Bizottság ilyen esetekben szükség esetén közvetlenül tájékoztatja a kérelmezőt és a tagállamokat, és levelében ismerteti azokat az okokat, amelyek miatt nem tartja indokoltnak a frissítést.

(7) A Bizottság a 28. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően a kérelem elkészítésére és megjelenési formájára vonatkozó végrehajtási intézkedéseket fogadhat el.

4. FEJEZET

CÍMKÉZÉS, KISZERELÉS ÉS CSOMAGOLÁS

11. cikk

A címkézés és kiszerelés elvei

(1) A takarmány címkézése és kiszerelése nem tévesztheti meg a felhasználót, különösen:

a) a takarmány tervezett felhasználását és jellemzőit illetően, különös tekintettel a takarmány jellegére, előállításának vagy termelésének módszerére, tulajdonságaira, összetételére, mennyiségére, eltarthatóságára, valamint azokra az állatfajokra vagy -kategóriákra, amelyek etetésére szánták;

b) olyan hatásoknak és jellemzőknek a takarmánynak való tulajdonításával, amelyekkel a takarmány nem rendelkezik, vagy annak a sugallásával, hogy a takarmánynak különleges jellemzői vannak, miközben minden hasonló takarmány is rendelkezik ilyen jellemzőkkel; vagy

c) a címkézés közösségi jegyzéknek, valamint a 24. és 25. cikkben említett közösségi kódexeknek való megfelelése terén.

(2) A 23. cikk (2) bekezdésével összhangban az ömlesztve vagy le nem zárt csomagokban vagy tartályokban forgalmazott takarmány-alapanyagokat vagy ►C1 takarmánykeverékeket ◄ olyan okmány kíséri, amelyen az e rendelet által megkövetelt minden kötelező címkézési adat fel van tüntetve.

(3) Ha a takarmányt a távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkében meghatározott távközlő eszköz révén kínálják értékesítésre, az e rendelet által előírt kötelező címkézési adatokat – kivéve a 15. cikk b), d) és e) pontjában és a 16. cikk (2) bekezdésének c) pontjában vagy a 17. cikk (1) bekezdésének d) pontjában foglalt adatokat – a távértékesítést lehetővé tevő eszköz által közlik vagy más megfelelő eszközökön keresztül biztosítják a távértékesítési szerződés megkötése előtt. A 15. cikk b), d) és e) pontjában és a 16. cikk (2) bekezdésének c) pontjában vagy a 17. cikk (1) bekezdésének d) pontjában foglalt adatokat legkésőbb a takarmány leszállításakor kell megadni.

([1]) HL L 144., 1997.6.4., 19. o.

▼B

(4) Az e fejezetben foglaltakat kiegészítő további címkézési rendelkezéseket a II. melléklet határozza meg.

(5) A takarmány-alapanyagoknak vagy ►C1 a takarmánykeveréknek ◄ a címkén feltüntetett, összetételre vonatkozó értékei és a 882/2004/EK rendelettel összhangban folytatott hatósági ellenőrzések keretében végzett elemzések során megállapított értékek között megengedhető eltéréseket a rendelet IV. melléklete foglalja jegyzékbe.

12. cikk

Felelősség

(1) A címkézésért felelős személy gondoskodik a címkén feltüntetett adatok meglétéről és alapvető pontosságáról.

(2) A címkézésért felelős személy a takarmányt először forgalomba hozó takarmányipari vállalkozó vagy, adott esetben az a takarmányipari vállalkozó, akinek neve vagy vállalkozása neve alatt a takarmányt forgalomba hozzák.

(3) Amennyiben tevékenységük az ellenőrzésük alatt álló vállalkozáson belüli címkézést befolyásolja, a takarmányipari vállalkozók biztosítják, hogy az információ megfeleljen e rendelet követelményeinek, bármilyen médiumon keresztül szolgáltatták is azt.

(4) Azok a kiskereskedelemmel vagy forgalmazói tevékenységgel foglalkozó takarmányipari vállalkozások, amelyek nincsenek befolyással a címkézésre, kellő körültekintéssel járnak el annak érdekében, hogy elősegítsék a címkézési követelményeknek való megfelelést, különösen azáltal, hogy nem értékesítenek olyan takarmányt, amelyről szakemberként a birtokukban lévő információk alapján tudják vagy feltételezhetik, hogy nem felel meg a követelményeknek.

(5) A takarmányipari vállalkozók az ellenőrzésük alatt álló vállalkozásokban biztosítják, hogy a kötelező címkézési adatok továbbíthatók legyenek az egész élelmiszerláncon keresztül, lehetővé téve ezzel a takarmány végső felhasználójának e rendelet szerinti tájékoztatását.

13. cikk

Állítások

(1) A takarmány-alapanyag és ►C1 a takarmánykeverék ◄ címkézése és kiszerelése felhívhatja a figyelmet egy bizonyos anyag takarmányban való meglétére vagy hiányára, különleges táplálkozási jellemzőkre vagy folyamatra, vagy az előbb említettek valamelyikéhez kapcsolódó különleges funkcióra, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) az állítás tárgyilagos, a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ellenőrizhető és érthető a takarmány felhasználója számára; valamint

▼B

b) a címkézésért felelős személy a hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére az állítást – vagy nyilvánosan elérhető tudományos bizonyítékra, vagy dokumentált vállalati kutatásra hivatkozással – tudományosan alá tudja támasztani. Az állítások tudományos alátámasztásának elérhetőnek kell lennie a takarmány forgalomba hozatalának időpontjában. A vevőknek joguk van a hatáskörrel rendelkező hatóság figyelmét felhívni az állítás helytállóságával kapcsolatos kétségeikre. Amennyiben az állítást nem találják kellően megalapozottnak, a címkézést a 11. cikk alkalmazásában ezen állítás tekintetében megtévesztőnek kell tekinteni. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságnak kétségei vannak az érintett állítás tudományos megalapozottságát illetően, akkor a hatáskörrel rendelkező hatóság a kérdést a Bizottság elé terjesztheti. A Bizottság a 28. cikk (2) bekezdésében meghatározott tanácsadó bizottsági eljárással összhangban határozatot fogadhat el, adott esetben a Hatóság véleményének beszerzését követően.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, megengedettek a táplálás optimalizálásáról és az élettani állapot támogatásáról és védelméről szóló állítások, kivéve, ha tartalmazzák a (3) bekezdés a) pontjában említett állítások valamelyikét.

(3) A takarmány-alapanyag vagy ►C1 takarmánykeverék ◄ címkézésén és kiszerelésén nem állítható, hogy:

a) segítségével megelőzhető, kezelhető vagy gyógyítható valamilyen betegség, az 1831/2003/EK rendelet szerint engedélyezett kokcidiosztatikumok és hisztomonosztatikumok kivételével; ez a pont azonban nem alkalmazható a táplálási egyensúly felborulására vonatkozó állításokra, amennyiben ahhoz nem társítanak kóros tünetet;

b) a tervezett felhasználások 9. cikkben említett jegyzékében felsorolt különleges táplálkozási célt szolgál, kivéve, ha megfelel az abban foglalt követelményeknek.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelményekre vonatkozó specifikációkat a 25. cikk szerinti közösségi kódexekbe lehet foglalni.

14. cikk

A címkézési adatok feltüntetésének módja

(1) A kötelező címkézési adatokat teljességükben a csomagolás, a tartály, az ezekre erősített címke vagy a 11. cikk (2) bekezdése szerinti kísérőokmány szembeötlő részén tüntetik fel, tisztán láthatóan, jól olvashatóan, letörölhetetlenül, legalább a forgalomba hozatal helye szerinti tagállam vagy régió egyik hivatalos nyelvén.

(2) A kötelező címkézési adatok könnyen azonosíthatóak, és azokat egyéb információ nem fedi el. Azokat olyan színben, betűtípussal és méretben tüntetik fel, amely nem szorítja háttérbe vagy nem emeli ki az információ egyik részét sem, hacsak e változtatás nem azt a célt szolgálja, hogy biztonsági figyelmeztetésekre hívja fel a figyelmet.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelményekre vonatkozó specifikációkat, valamint a 22. cikkben említett önkéntes címkézés feltüntetésének módját a 25. cikk szerinti közösségi kódexekbe lehet foglalni.

▼B

15. cikk

Általános kötelező címkézési követelmények

Takarmány-alapanyagot vagy ►C1 takarmánykeveréket ◄ nem lehet forgalomba hozni az alábbi adatok címkén való feltüntetése nélkül:

a) a takarmány fajtája: „takarmány-alapanyag”, „teljes értékű takarmány”, „kiegészítő takarmány”, értelemszerűen;

▼C1

— a „teljes értékű takarmány” esetében értelemszerűen a „teljes értékű tejpótló takarmány” megnevezést lehet használni,

▼B

— a „kiegészítő takarmány” esetében értelemszerűen az alábbi megnevezéseket lehet használni: „ásványi takarmány” vagy „kiegészítő tejpótló takarmány”,

— a macskáktól és kutyáktól eltérő, kedvtelésből tartott állatok esetében a „teljes értékű takarmány” és a „kiegészítő takarmány” kifejezést helyettesíteni lehet ►C1 a „takarmánykeverék” ◄ kifejezéssel;

b) a címkézésért felelős takarmányipari vállalkozó neve vagy vállalkozásának neve és címe;

c) a címkézésért felelős személy létesítményének az 1774/2002/EK rendelet 13. cikkével – az 1774/2002/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint engedélyezett létesítmények esetében –, vagy az 1774/2002/EK rendelet 17. cikkével, vagy a 183/2005/EK rendelet 10. cikkével összhangban kiadott engedélyezési száma, amennyiben van ilyen. Ha a címkézésért felelős személy több engedélyezési számmal rendelkezik, akkor a 183/2005/EK rendelet szerint megadott engedélyezési számot használja;

d) a tétel hivatkozási száma;

e) szilárd termékek esetében tömegegységben, folyékony termékek esetében pedig tömeg- vagy térfogategységben kifejezett nettó mennyiség;

f) a takarmány-adalékanyagok listája értelemszerűen a VI. vagy VII. melléklet 1. fejezetével összhangban az „Adalékanyagok” címszó után, a szóban forgó takarmány-adalékanyagot engedélyező jogszabályban meghatározott címkézési előírások sérelme nélkül;

g) nedvességtartalom az I. melléklet 6. pontjával összhangban.

16. cikk

A takarmány-alapanyagokra vonatkozó, kötelező különleges címkézési követelmények

(1) A 15. cikkben előírt követelményeken kívül a takarmány-alapanyagok címkézése a következőkre is kiterjed:

a) a takarmány-alapanyag elnevezése; a megnevezést a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően kell használni;

▼B

b) az adott kategória kapcsán az V. mellékletben megadott, kötelezően feltüntetendő adatok; a kötelezően feltüntetendő adatok a 24. cikkben említett közösségi jegyzékben meghatározott adatokkal helyettesíthetők.

(2) Az (1) bekezdésben előírt követelményeken kívül – abban az esetben, ha adalékanyagot is tartalmaznak – a takarmány-alapanyagok címkézése kiterjed a következőkre:

a) azon állatfajok vagy -kategóriák, amelyek takarmányozására a takarmány-alapanyagot szánták, amennyiben az érintett adalékanyagokat nem minden állatfaj esetében engedélyezték, vagy egyes fajok esetében felső határértékekkel engedélyezték;

b) útmutató a megfelelő használathoz, a II. melléklet 4. pontjával összhangban, amely megállapítja az érintett adalékanyag-tartalom maximális szintjét;

c) a technológiai adalékanyagok kivételével az adalékanyagok minimális eltarthatósági ideje.

17. cikk

►C1 A takarmánykeverékre ◄ vonatkozó, kötelező különleges címkézési követelmények

(1) A 15. cikkben előírt követelményeken kívül ►C1 a takarmánykeverék ◄ címkézése a következőkre is kiterjed:

a) azon állatfajok vagy -kategóriák, amelyek takarmányozására ►C1 a takarmánykeveréket ◄ szánták;

b) útmutató a rendeltetésszerű használathoz, a takarmány felhasználási céljának megjelölésével; ezen útmutató, amennyiben alkalmazandó, összhangban van a II. melléklet 4. pontjával;

c) amennyiben nem a gyártó felel a címkézésért, az alábbi információkat kell feltüntetni:

— a gyártó neve vagy vállalkozásának neve és címe, vagy

— a gyártónak a 15. cikk c) pontjában említett engedélyezési száma vagy a 183/2005/EK rendelet 9., 23. vagy 24. cikke szerinti azonosító szám; amennyiben nincs ilyen szám, a gyártó vagy az importáló takarmányipari vállalkozó kérésére a 183/2005/EK rendelet V. melléklete II. fejezetében meghatározott formátumban kiadott azonosító szám;

d) a minimális eltarthatósági idő feltüntetése az alábbi követelményeknek megfelelően:

— „felhasználható: …-ig”, amelyet a bomlási folyamatok miatt gyorsan romlandó takarmány esetében egy meghatározott napot megjelölő dátum követ,

— „minőségét megőrzi: …-ig”, amelyet egyéb takarmányok esetében egy meghatározott hónapot megjelölő dátum követ.

▼B

Ha a gyártás időpontja is szerepel a címkén, a minimális eltarthatósági időt jelző dátumokat a következő módon is meg lehet adni: „a gyártást követő …-ig (napban vagy hónapban kifejezett időszak)”;

e) azon takarmány-alapanyagok felsorolása, amelyekből a takarmány áll, az „összetétel” címszó után, minden egyes takarmány-alapanyag nevét a 16. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban megadva, ►C1 a takarmánykeverék ◄ nedvességtartalma alapján kiszámított tömegük szerinti csökkenő sorrendben; a felsorolásban a tömegszázalékot is fel lehet tüntetni;

f) a VI. vagy VII. melléklet II. fejezetében előírt kötelezően feltüntetendő adatok, értelemszerűen.

(2) Az (1) bekezdés e) pontjában megadott felsorolás tekintetében a következő követelmények alkalmazandók:

a) amennyiben egy takarmány-alapanyag jelenlétét a címkén szavakkal, képekkel vagy ábrákkal kiemelik, az alapanyag elnevezését és tömegszázalékát fel kell tüntetni;

b) amennyiben az élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt ►C1 takarmánykeverék ◄ alapanyagainak tömegszázalékát nem tüntetik fel a címkézés során, a címkézésért felelős személy a 2004/48/EK irányelv sérelme nélkül kérésre +/– 15 %-os pontossággal a vevő rendelkezésére bocsátja a mennyiségi összetételi adatokat a takarmány-receptúrának megfelelően;

c) a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak – kivéve a prémes állatokat – szánt ►C1 takarmánykeverék ◄ esetében, a takarmány-alapanyag konkrét megnevezése helyett fel lehet tüntetni annak a kategóriának a nevét, amelybe a takarmány-alapanyag tartozik.

(3) Az emberi vagy állati egészséget vagy a környezetet érintő bármilyen sürgős esetben és a 2004/48/EK irányelv sérelme nélkül a hatáskörrel rendelkező hatóság az 5. cikk (2) bekezdése értelmében rendelkezésére álló információról tájékoztathatja a vevőt, feltéve, hogy a gyártók és a vevők megfelelő jogos érdekeinek mérlegelését követően ezt a tájékoztatást indokoltnak találja. Adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóság ezt a tájékoztatást titoktartási záradék vevő általi aláírásához köti.

(4) A (2) bekezdés c) pontja alkalmazásában a Bizottság jegyzékbe foglalja azokat a takarmányalapanyag-kategóriákat, amelyeket fel lehet tüntetni az egyes takarmány-alapanyagok megnevezése helyett a nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak – a prémes állatok kivételével – szánt ►C1 takarmánykeverék ◄ címkézésén.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

18. cikk

A különleges táplálkozási célokra szánt takarmányokra vonatkozó, további kötelező címkézési követelmények

A 15., 16. és 17. cikkben meghatározott általános kötelező követelmények mellett a különleges táplálkozási célokra szánt takarmány címkézése értelemszerűen az alábbiakra is kiterjed:

a) a kizárólag a különleges táplálkozási célokra szánt takarmány esetében használható „diétás” minősítés, a 15. cikk a) pontjában meghatározott takarmány-megnevezés után;

b) az egyes tervezett felhasználásokra vonatkozó, a tervezett felhasználások 9. cikkben említett jegyzékének 1–6. oszlopában felsorolt adatok;

c) annak feltüntetése, hogy a takarmánnyal való etetés vagy a használati idő meghosszabbítása előtt ki kell kérni takarmányozási szakértő vagy állatorvos véleményét.

19. cikk

A kedvtelésből tartott állatok eledelére vonatkozó, további kötelező címkézési követelmények

A kedvtelésből tartott állatok eledelének címkéjén egy díjmentesen hívható telefonszámot vagy egyéb megfelelő kommunikációs eszközt kell feltüntetni, hogy a vásárló a kötelező adatokon túlmenően kiegészítő tájékoztatást is kaphasson az alábbiakról:

a) az eledelben található takarmány-adalékanyagok;

b) az eledelben található azon takarmány-alapanyagok, amelyeknek csak a kategóriáját tüntetik fel a 17. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint.

20. cikk

A nem megfelelő takarmányra vonatkozó további kötelező címkézési követelmények

(1) A 15., 16., 17. és 18. cikkben meghatározott követelményeken kívül azokat a takarmányokat, amelyek nem felelnek meg a VIII. melléklet szerinti közösségi jogszabályi előírásoknak, például a szennyezett takarmányokat, az említett mellékletben rögzített követelményeknek megfelelően kell címkével ellátni.

(2) A Bizottság módosíthatja a VIII. mellékletet annak érdekében, hogy új szabványok kidolgozása esetén megfeleljen a jogi követelményeknek.

Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

21. cikk

Eltérések

(1) A 15. cikk c), d), e) és g) pontjában, valamint a 16. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett adatokat nem kell megadni, amennyiben a vásárló minden egyes ügyletet megelőzően írásban kijelenti, hogy nincs szüksége ezekre az információkra. Egy ügylet több szállítmányt is magában foglalhat.

(2) A 15. cikk c), d) és e) pontjában, valamint a 16. cikk (2) bekezdése c) pontjában vagy a 17. cikk (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában említett adatokat a csomagolt takarmány csomagolásán a 14. cikk (1) bekezdése szerint a címke helyeként kijelölt helyen kívül is fel lehet tüntetni. Ebben az esetben meg kell adni ezeknek az adatoknak a helyét.

(3) A 183/2005/EK rendelet I. mellékletének sérelme nélkül az e rendelet 15. cikkének c), d), e) és g) pontjában, valamint 16. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett adatok nem kötelezők azon takarmány-alapanyagok esetében, amelyek a tartósítószerektől és szilázs-adalékanyagoktól eltekintve takarmány-adalékanyagokat nem tartalmaznak, és amelyeket takarmányipari vállalkozó a 183/2005/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdése szerint állított elő és szállított le egy elsődleges termelést folytató takarmány-felhasználónak a saját gazdaságán belüli felhasználás céljából.

(4) A 17. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, kötelezően feltüntetendő adatokat egész növényi szemtermésből, magvakból és gyümölcsökből álló keverékek esetében nem kell megadni.

(5) A háromnál nem több takarmány-alapanyagból álló ►C1 takarmánykeverék ◄ esetében a 17. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában hivatkozott adatok megadása nem kötelező, ha a termékleírás világosan feltünteti a felhasznált takarmány-alapanyagokat.

(6) A végső felhasználónak szánt, ömlesztve árult takarmány-alapanyagok vagy ►C1 takarmánykeverék ◄ 20 kg-ot meg nem haladó mennyiségei esetében elegendő, ha az eladási helyen egy megfelelő tájékoztató révén felhívják a vásárló figyelmét a 15., 16. és 17. cikkekben említett adatokra. Ebben az esetben a 15. cikk a) pontjában és értelemszerűen a 16. cikk (1) bekezdésében vagy a 17. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett adatokat legkésőbb a számlán vagy a számlával együtt megadják a vásárlónak.

(7) A kedvtelésből tartott állatok eledelének olyan mennyiségei esetében, amelyeket több tartályt tartalmazó csomagolásban árulnak, a 15. cikk b), c), f) és g) pontjában, valamint a 17. cikk (1) bekezdésének b), c), e) és f) pontjában említett adatokat elegendő a külső csomagoláson feltüntetni az egyes tartályok helyett, feltéve, hogy a csomag teljes összsúlya nem haladja meg a 10 kg-ot.

(8) E rendelet rendelkezéseitől eltérve a tagállamok nemzeti rendelkezéseket alkalmazhatnak a tudományos vagy kísérleti célokra tartott állatoknak szánt takarmányokra, feltéve, hogy a takarmány címkéjén világosan feltüntetik ezt a rendeltetést. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről a Bizottságot haladéktalanul értesítik.

▼B

22. cikk

Önkéntes címkézés

(1) A kötelező címkézési követelményeken kívül a takarmány-alapanyagok és ►C1 a takarmánykeverék ◄ címkézése önkéntes címkézési adatokat is magába foglalhat, feltéve, hogy azok megfelelnek az e rendeletben foglalt általános elveknek.

(2) Az önkéntes címkézésre vonatkozó további feltételeket a 25. cikkben említett közösségi kódexekben lehet rögzíteni.

23. cikk

Csomagolás

(1) A takarmány-alapanyagokat és ►C1 a takarmánykeveréket ◄ csak lezárt csomagokban vagy tartályokban lehet forgalomba hozni. A csomagokat és tartályokat úgy kell lezárni, hogy a csomag vagy a tartály felnyitása esetén a zárás megsérüljön, és ne legyen újra felhasználható.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a következő takarmányokat ömlesztve, illetve le nem zárt csomagokban vagy tartályokban is forgalomba lehet hozni:

a) takarmány-alapanyagok;

b) kizárólag szemtermés vagy egész gyümölcs összekeverésével nyert ►C1 takarmánykeverék; ◄

c) ►C1 a takarmánykeverékek ◄ előállítói közötti szállítások;

d) az előállítótól közvetlenül a takarmány-felhasználónak leszállított ►C1 takarmánykeverék; ◄

e) ►C1 a takarmánykeverék ◄ előállítóitól a csomagolóüzemekig történő szállítások;

f) ►C1 a takarmánykeverék ◄ 50 kg-ot meg nem haladó, a végső felhasználónak szánt olyan mennyiségei, amelyeket közvetlenül egy lezárt csomagból vagy tartályból vettek ki;

g) tömbök vagy nyalósók.

5. FEJEZET

A TAKARMÁNY-ALAPANYAGOK KÖZÖSSÉGI JEGYZÉKE ÉS A HELYES CÍMKÉZÉSI GYAKORLAT KÖZÖSSÉGI KÓDEXEI

24. cikk

A takarmány-alapanyagok közösségi jegyzéke

►C1 (1) A takarmány-alapanyagok és takarmánykeverékek címkézése fejlesztésének eszközeként létrejön a takarmány-alapanyagok közösségi jegyzéke (a továbbiakban: a jegyzék). ◄ A jegyzék megkönnyíti a termékek jellemzőivel kapcsolatos információcserét, valamint a teljesség igénye nélkül felsorolja a takarmány-alapanyagokat. Ez minden egyes, jegyzékbe vett takarmány-alapanyag esetében legalább az alábbi adatokat tartalmazza:

▼B

a) elnevezés;

b) azonosító szám;

c) a takarmány-alapanyag leírása, beleértve adott esetben a gyártási eljárásról szóló információt is;

d) a 16. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában kötelezően feltüntetendő adatokat helyettesítő adatok;

e) az említett eljárások és technikai kifejezések fogalommeghatározásait magában foglaló szószedet.

(2) A közösségi jegyzék első változatát a 28. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni legkésőbb 2010. március 21-ig, és bejegyzései a 96/25/EK irányelv melléklete B. részének, illetve a 82/471/EGK irányelv melléklete 2–4. oszlopának bejegyzéseiből állnak. A szószedetet a 96/25/EK irányelv melléklete A. részének IV. pontja adja.

(3) A 26. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazni a közösségi jegyzék módosítására.

(4) E cikk a 4. cikkben meghatározott biztonsági követelmények sérelme nélkül alkalmazandó.

(5) A jegyzék takarmányipari vállalkozók általi használata önkéntes. A jegyzékben szereplő takarmány-alapanyagok elnevezését azonban csak a jegyzék valamennyi vonatkozó rendelkezésének teljesítése esetén lehet használni.

(6) Az a személy, aki először hoz forgalomba a jegyzékben nem felsorolt takarmány-alapanyagot, haladéktalanul értesíti annak felhasználásáról az európai takarmányipari ágazat 26. cikk (1) bekezdésben említett képviselőit. Az európai takarmányipari ágazat képviselői az interneten közzéteszik ezen értesítések nyilván tartását, és rendszeresen frissítik azt.

25. cikk

A helyes címkézési gyakorlat közösségi kódexei

(1) A Bizottság ösztönzi a helyes címkézési gyakorlatról szóló két közösségi kódex (a továbbiakban: kódexek) kidolgozását, amelyek közül az egyik a kedvtelésből tartott állatok eledelére, a másik az élelmiszer-termelés céljából tartott állatok ►C1 takarmánykeverékére ◄ vonatkozik, és tartalmazhat egy szakaszt a prémes állatok ►C1 takarmánykeverékéről. ◄

(2) A kódexek célja a címkézés megfelelőségének javítása. Rendelkezéseket tartalmaznak különösen a 14. cikkben előírt címkézési adatok feltüntetésének módjáról, a 22. cikkben előírt önkéntes címkézésről, illetve a 13. cikkben említett állítások használatáról.

(3) A kódexek kidolgozására és azok módosítására a 26. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

▼B

(4) A kódexek takarmányipari vállalkozók általi használata önkéntes. A címkén azonban csak akkor jelezhetik a közösségi kódexek valamelyikének alkalmazását, ha betartják a kódex valamennyi vonatkozó rendelkezését.

26. cikk

A kódexek kidolgozása, valamint a közösségi jegyzék és a kódexek módosítása

(1) A közösségi jegyzék módosításainak tervezetét, valamint a kódexek és azok módosításainak tervezetét az európai takarmányipari ágazat valamennyi megfelelő képviselője dolgozza ki és módosítja:

a) más érdekeltekkel, mint például a takarmány-felhasználókkal konzultálva;

b) a tagállamok a hatáskörrel rendelkező hatóságaival, illetve szükség esetén a Hatósággal folytatott együttműködésben;

c) a Hatóság által kiadott szakvéleményekből, valamint a tudományos vagy technológiai ismeretek fejlődéséből leszűrt megfelelő tapasztalatok figyelembevételével.

(2) A Bizottság, a (3) bekezdés sérelme nélkül, a 28. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárással hagyja jóvá az e cikk alkalmazásában szükséges intézkedéseket.

(3) A jegyzékhez olyan módosításokat kell elfogadni, amelyek meghatározzák az I. melléklet 1. pontjában említett vegyi szennyeződések maximális tartalmát, vagy az I. melléklet 2. pontjában említett botanikai tisztaság szintjeit, vagy a 16. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, kötelezően feltüntetendő adatokat helyettesítő adatokat, vagy az I. melléklet 6. pontjában említett nedvességtartalom szintjeit. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) E cikk értelmében akkor lehet intézkedéseket hozni, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

a) azokat az (1) bekezdésnek megfelelően dolgozták ki;

b) tartalmuk az érintett ágazatok számára a Közösség egészében megvalósítható; valamint

c) alkalmasak a rendeletben kitűzött célok elérésére.

(5) A jegyzéket az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* L sorozatában kell közzétenni. A közösségi kódexek címét és hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában kell közzétenni.

▼B

6. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

27. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) A Bizottság a tudományos és technológiai fejlődéshez való hozzáigazítás céljából módosíthatja a mellékleteket.

A rendelet új elemekkel történő kiegészítése által annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az e rendelet alkalmazásához szükséges egyéb végrehajtási intézkedéseket – eltérő konkrét rendelkezés hiányában – a 28. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

28. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 178/2002/EK rendelet 58. cikkével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(6) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (1)–(4) bekezdését és (5) bekezdésének b) pontját, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikke rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában, (4) bekezdésének b) pontjában és (4) bekezdésének e) pontjában megállapított határidő sorrendben két hónap, egy hónap, illetve két hónap.

▼B

29. cikk

Az 1831/2003/EK rendelet módosítása

Az 1831/2003/EK rendelet 16. cikke a következőképpen módosul:

1. az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

   a) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

      „d) adott esetben a takarmányhigiénia követelményeinek meghatározásáról szóló, 2005. január 12-i 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 10. cikke vagy a 95/69/EK irányelv 5. cikke alapján a takarmány-adalékanyagot vagy az előkeveréket előállító vagy forgalomba hozó létesítmény engedélyezési száma;

   b) az (1) bekezdés vége a következő albekezdéssel egészül ki:

      „előkeverékek esetén a b), d), e) és g) pont nem alkalmazandó az azokban található takarmány-adalékanyagokra.”;

2. a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

   „(3) Az (1) bekezdésben meghatározott információk mellett a III. mellékletben meghatározott funkcionális csoportba tartozó takarmány-adalékanyag vagy adalékanyagot tartalmazó előkeverék csomagolásán vagy tartályán jól látható, tisztán olvasható és letörölhetetlen formában fel kell tüntetni az említett mellékletben jelzett információkat.”;

3. a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

   „(4) Az előkeverékek esetében az »előkeverék« szónak szerepelnie kell a címkén. A vivőanyagokat – amennyiben azok takarmány-alapanyagok – a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló, 2009. július 13-i 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 17. cikk (1) bekezdése e) pontjának megfelelően kell feltüntetni, és amennyiben vizet használnak vivőanyagként, fel kell tüntetni az előkeverék nedvességtartalmát. Minden előkeverék esetében csak egyetlen minimális eltarthatósági idő tüntethető fel; ezt a minimális eltarthatósági időt az egyes összetevők minimális eltarthatósági ideje alapján kell megállapítani.

30. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 70/524/EGK irányelv 16. cikkét, a 79/373/EGK, a 80/511/EGK, a 82/471/EGK, a 83/228/EGK, a 93/74/EGK, a 93/113/EK és a 96/25/EK irányelvet és a 2004/217/EK határozatot 2010. szeptember 1-jétől hatályon kívül helyezik.

([1]) HL L 35., 2005.2.8., 1. o.”;
([2]) HL L 229., 2009.9.1., 1. o.”.

▼B

A hatályon kívül helyezett irányelvekre és a hatályon kívül helyezett határozatra való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a IX. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

31. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítására. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok az említett rendelkezésekről legkésőbb 2010. szeptember 1-ig tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal az azokat érintő minden későbbi módosítást is.

32. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) A 33. cikk második albekezdésétől eltérve, a készletek kimerüléséig forgalomba hozhatóak vagy forgalomban maradhatnak azok a takarmányok, amelyeket 2010. szeptember 1. előtt a 79/373/EGK, 82/471/EGK, 93/74/EGK és 96/25/EK irányelveknek megfelelően hoztak forgalomba és címkéztek.

(2) A 8. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az e cikkben említett olyan takarmányfajták, amelyek 2010. szeptember 1. előtt jogszerűen kerültek forgalomba, továbbra is forgalomba hozhatóak vagy forgalomban maradhatnak mindaddig, amíg határozat nem születik a 10. cikkben említett tervezett felhasználások listájának naprakésszé tételére irányuló kérelemről, feltéve, hogy a kérelmet 2010. szeptember 1. előtt nyújtották be.

(3) Az e rendelet I. melléklete 1. pontjától eltérve, amennyiben legalább a 96/25/EK irányelv melléklete A. része II. címének 1. pontjában rögzített feltételeknek megfelelnek, forgalomba hozhatók és felhasználhatók a takarmány-alapanyagok mindaddig, amíg az előállítási folyamatukból és a technológiai segédanyagokból származó vegyi szennyeződések egyedi maximális tartalmát nem rögzítették. Ez az eltérés azonban nem alkalmazható 2012. szeptember 1. után.

(4) Az e rendelet alkalmazására történő átállás megkönnyítése érdekében intézkedések fogadhatók el. Különösen indokolt lehet olyan feltételek meghatározása, amelyek mellett a takarmányok még e rendelet alkalmazásának időpontja előtt e rendelettel összhangban címkézhetők. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek többek között kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 28. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

33. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2010. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

Ugyanakkor a 31. és 32. cikket e rendelet hatálybalépésétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

A szennyeződésekről, a tejpótló takarmányról, a megkötésre vagy denaturálásra szolgáló takarmány-alapanyagokról, a hamu- és nedvességtartalomról szóló, a 4. cikkben említett technikai rendelkezések

1. A 183/2005/EK rendelet 4. cikkében említett helyes gyakorlatnak megfelelően a takarmány-alapanyagoknak az előállítási folyamatukból származó vegyi szennyeződésektől és a technológiai segédanyagoktól mentesnek kell lenniük, hacsak a 24. cikkben említett közösségi katalógus nem szab meg maximális tartalmat.

2. A takarmány-alapanyagok botanikai tisztasága nem lehet alacsonyabb mint 95 %, hacsak a 24. cikkben említett közösségi jegyzék nem határoz meg ettől eltérő szintet. Botanikai szennyeződésnek minősülnek a növényi anyagokból származó, az állatokra nem ártalmas szennyeződések, pl. más kultúrfajok vagy gyomok szalmája és magvai. Az egyéb olajos magvak vagy gyümölcsök valamely korábbi előállítási folyamatából származó maradványai által előidézett botanikai szennyeződések egyetlen olajos mag- vagy gyümölcstípus esetén sem haladhatják meg a 0,5 %-ot.

3. A legfeljebb 70 kg élősúlyú borjú részére készült tejpótló takarmányok vastartalma a 12 %-os nedvességtartalmú ►C1 takarmánykeverékekben ◄ kilogrammonként legalább 30 mg.

4. Amennyiben takarmány-alapanyagokat használnak egyéb takarmány-alapanyagok denaturálására vagy megkötésére, a termék még mindig takarmány-alapanyagnak tekinthető. A megkötésre vagy denaturálásra használt takarmány-alapanyagok megnevezését, jellegét és mennyiségét fel kell tüntetni a címkén. Ha egy takarmány-alapanyagot egy másik takarmány-alapanyag megkötésére használnak, az előbbi mennyisége nem haladhatja meg az összsúly 3 %-át.

5. A sósavban nem oldódó hamu aránya nem haladhatja meg a szárazanyag 2,2 %-át. Az alábbiak esetében azonban túl lehet lépni a 2,2 %-os szintet:

   — takarmány-alapanyagok,

   — engedélyezett ásványi kötőanyagokat tartalmazó ►C1 takarmánykeverék, ◄

   — ásványi takarmány,

   — rizs- vagy cukorrépa-melléktermékeket 50 %-ot meghaladó szinten tartalmazó ►C1 takarmánykeverék, ◄

   — hallisztet 15 %-ot meghaladó szinten tartalmazó, tenyésztett halnak szánt ►C1 takarmánykeverék, ◄

   feltéve, hogy a hamu szintjét a címkén feltüntetik.

6. Feltéve, hogy az V. mellékletben vagy a 24. cikkben említett közösségi jegyzékben nem határoztak meg más szintet, a takarmány nedvességtartalmát fel kell tüntetni, amennyiben az meghaladja az alábbi értékeket:

   — 5 % a szerves anyagokat nem tartalmazó ásványi takarmány esetében,

   — 7 % a tejpótló takarmányok és a 40 %-ot meghaladó tejterméktartalmú egyéb ►C1 takarmánykeverékek ◄ esetében,

   — 10 % a szerves anyagokat tartalmazó ásványi takarmányok esetében,

   — 14 % egyéb takarmányok esetében.

▼B

II. MELLÉKLET

A 11. cikk (4) bekezdésében említett, általános címkézési rendelkezések

1. Eltérő rendelkezés hiányában az anyagtartalmak vagy -szintek megjelölt vagy feltüntetendő értékei a takarmány tömegére vonatkoznak.

2. A dátum számszerű megadása a címkén a nap, hónap, év sorrendet követi, és a formátumra a „NN/HH/ÉÉ” rövidítés feltüntetésével kell utalni.

3. Egyes nyelvek rokon értelmű kifejezései:

   a) cseh nyelven a „krmiva” kifejezés adott esetben helyettesíthető a „produkty ke krmení” kifejezéssel; német nyelven az „Einzelfuttermittel” kifejezést fel lehet váltani a „Futtermittel-Ausgangserzeugnis” kifejezéssel, görög nyelven a „πρώτη ύλη ζωοτροφών” kifejezést a „απλή ζωοτροφή” kifejezéssel, valamint olasz nyelven a „materia prima per mangimi” kifejezést a „mangime semplice” kifejezéssel;

   b) a kedvtelésből tartott állatok eledelének megjelöléseként a következő kifejezések is használhatók: angol nyelven a „pet food”; bolgár nyelven „храна”; cseh nyelven a „kompletní krmná směs” kifejezés helyettesíthető a „kompletní krmivo” kifejezéssel, a „doplňková krmná směs” pedig a „doplňkové krmivo” kifejezéssel; finn nyelven a „lemmikkieläinten ruoka”; holland nyelven a „samengesteld voeder”; lengyel nyelven a „karma”; magyar nyelven az „állateledel”; olasz nyelven az „alimento”; spanyol nyelven az „alimento”; szlovén nyelven a „hrana za hišne živali”.

4. A teljes értékű takarmányra vonatkozó rögzített maximális szinteket meghaladó mértékben adalékanyagokat tartalmazó kiegészítő takarmány és takarmány-alapanyag megfelelő használatára vonatkozó utasításokban meg kell állapítani:

   — az állat számára naponta legfeljebb megengedhető kiegészítő takarmány és takarmány-alapanyag mennyiségét grammban, kilogrammban vagy térfogategységben, vagy

   — a napi adag százalékában, vagy

   — a teljes értékű takarmány kilójában vagy százalékában kifejezve,

   annak érdekében, hogy a napi adagban be lehessen tartani az egyes takarmány-adalékanyagokra vonatkozó maximális értékeket.

5. Az vizsgálati módszerek sérelme nélkül, kedvtelésből tartott állatok eledele esetében a „nyers fehérje” kifejezés helyett a „fehérje”, a „nyersolajok és -zsírok” helyett a „zsírtartalom”, a „nyershamu” helyett az „hamvasztási maradvány” vagy „szervetlen anyag” kifejezést is lehet használni.

▼B

III. MELLÉKLET

A 6. cikkben említett, a takarmányozási célú forgalomba hozatal vagy felhasználás tekintetében korlátozott vagy tiltott anyagok jegyzéke

1. fejezet: Tiltott anyagok

1. Ürülék, vizelet, valamint az emésztőtraktus kiürítéséből vagy eltávolításából származó, elkülönített emésztőtraktus-tartalom, függetlenül annak kezelési vagy elegyítési formájától.

2. Cserzőanyaggal kezelt bőr, a bőrhulladékot is beleértve.

3. Olyan magok és egyéb növényi szaporítóanyagok, amelyeket betakarításukat követően növényvédő szerrel végzett különleges kezelésnek vetettek alá tervezett felhasználásuk (szaporítás) érdekében, valamint az ezekből származó melléktermékek.

4. Olyan faanyag, beleértve a fűrészport és egyéb fából származó termékeket, amelyet a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) V. mellékletében meghatározottak szerinti faanyagvédő szerrel kezeltek.

▼M1

5. A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv ([2]) 2. cikkében meghatározottak szerinti települési, háztartási és ipari szennyvíz kezelési folyamatainak különböző fázisaiból származó valamennyi hulladék, függetlenül e hulladékok további kezelésétől és a szennyvíz eredetétől ([3]).

6. Szilárd települési hulladék ([4]), például háztartási hulladék.

▼B

7. A mezőgazdasági–élelmiszer-ipari eredetű termékek használatából származó csomagolóanyagok és csomagolóanyag-részek.

▼M1

8. Az n-alkánokon tenyésztett, Candida nemzetségbe tartozó élesztőkből nyert fehérjetermékek.

▼B

2. fejezet: Korlátozott anyagok

([1]) HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

([2]) HL L 135., 1991.5.30., 40. o.

([3]) A „szennyvíz” kifejezés nem vonatkozik a „technológiai vízre”, azaz az élelmiszer- vagy takarmányipari létesítményekhez tartozó önálló csatornarendszerekből származó vízre; amennyiben ezeket a csatornákat vízzel táplálják, a vizet nem lehet takarmányozásra használni, kivéve, ha az egészséges és tiszta víz, az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló, 1998. november 3-i 98/83/EK tanácsi irányelv (HL L 330., 1998.12.5., 32. o.) 4. cikkében meghatározottak szerint. A halászati ágazatok esetében az érintett csatornarendszereket táplálhatják az élelmiszer-higiéniáról szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.) 2. cikkében meghatározott tiszta tengervízzel is. A technológiai víz nem használható takarmányozási célra, kivéve, ha takarmány- vagy élelmiszer-ipari anyagokat tartalmaz és technikailag mentes tisztítószerektől, fertőtlenítőszerektől vagy egyéb olyan anyagoktól, amelyeket a takarmányozásról szóló jogszabályok nem engedélyeznek.

([4]) A „szilárd települési hulladék” kifejezés nem vonatkozik az 1774/2002/EK rendeletben meghatározottak szerinti élelmiszer-hulladékra.

▼M2

IV. MELLÉKLET

A takarmány-alapanyagok vagy ►C1 takarmánykeverék ◄ összetételére vonatkozó, a 11. cikk (5) bekezdése szerint előírt címkézéssel kapcsolatos engedélyezett eltérések

A. rész Az I., V., VI. és VII. mellékletben meghatározott analitikai összetevőkre vonatkozó eltérések

1. Az ebben a részben meghatározott eltérések technikai és vizsgálati különbségeket foglalnak magukban. Amint uniós szinten megtörténik a mérési bizonytalanságokhoz és eljárási változatokhoz kapcsolódó vizsgálati eltérések megállapítása, a (2) bekezdésben meghatározott értékeket ki kell igazítani oly módon, hogy azok csak a technikai eltérésekre vonatkozzanak.

2. Amennyiben valamely takarmány-alapanyag vagy ►C1 takarmánykeverék ◄ összetétele és az I., V., VI. és VII. mellékletben meghatározott analitikai összetevők címkén feltüntetett értéke között különbség tapasztalható, a következő eltérések engedélyezettek:

   a) nyersolajok és -zsírok, nyersfehérje és nyershamu esetében:

      i. legalább 24 %-os feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 3 %-a;

      ii. 24 %-nál kisebb, de legalább 8 %-os feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom ± 12,5 %-a;

      iii. 8 %-nál kisebb feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 1 %-a;

   b) nyersrost, cukor és keményítő esetében:

      i. legalább 20 %-os feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 3,5 %-a;

      ii. 20 %-nál kisebb, de legalább 10 %-os feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom ± 17,5 %-a;

      iii. 10 %-nál kisebb feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 1,7 %-a;

   c) kalcium, sósavban oldhatatlan hamu, összes foszfor, nátrium, kálium és magnézium esetében:

      i. legalább 5 %-os feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 1 %-a;

      ii. 5 %-nál kisebb, de legalább 1 %-os feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom ± 20 %-a;

      iii. 1 %-osnál kisebb feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 0,2 %-a;

   d) nedvesség esetében:

      i. legalább 12,5 %-os feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom ± 8 %-a;

      ii. 12,5 %-nál kisebb, de legalább 5 %-os feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 1 %-a;

      iii. 5 %-nál kisebb, de legalább 2 %-os feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom ± 20 %-a;

      iv. 2 %-nál kisebb feltüntetett tartalom esetén a teljes tömeg vagy térfogat ± 0,4 %-a;

▼M2

e) az energiaérték és a fehérjeérték tekintetében, amennyiben nem határoztak meg valamely uniós módszer vagy a takarmány forgalomba hozatalának helyszínét képező tagállam hivatalos nemzeti módszere szerinti engedélyezett eltérést, az alábbi eltérések engedélyezettek: energiaérték esetében 5 %, fehérjeérték esetében 10 %.

3. A 2. pont a) alponttól eltérve a kedvtelésből tartott állatok eledelében a nyersolaj- és zsírok, illetve a nyersprotein tekintetében, 16 %-nál kisebb feltüntetett tartalom esetén az engedélyezett különbség a teljes tömeg vagy térfogat ± 2 %-a.

4. A 2. ponttól eltérve a feltüntetett tartalomtól történő engedélyezett eltérés a nyersolaj és -zsírok, a cukor, a keményítő, a kalcium, a nátrium, a kálium, a magnézium, az energiaérték és a proteinérték esetében felfelé a 2. és a 3. pontban meghatározott eltérés legfeljebb kétszerese lehet.

5. A 2. ponttól eltérve a sósavban oldhatatlan hamura és a nedvességre vonatkozó engedélyezett eltérések csak felfelé történő eltérésekre vonatkoznak, a lefelé történő eltérésre nem alkalmazandók határértékek.

B. rész Az I., V., VI. és VII. melléklet szerint címkézett takarmány-adalékanyagokra vonatkozó engedélyezett eltérések

1. Az ebben a részben meghatározott eltérések kizárólag a technikai különbségeket foglalják magukban. A takarmány-adalékanyagok és az analitikai összetevők jegyzékében szereplő takarmány-adalékanyagokra alkalmazandók.

   Az analitikai összetevőként felsorolt takarmány-adalékanyagok esetében az engedélyezett eltérések a címkén a minimális eltarthatósági idő végén garantált mennyiségként megadott, teljes mennyiségre vonatkoznak.

   Ha valamely takarmány-alapanyagban vagy ►C1 takarmánykeverékben ◄ található takarmány-adalékanyag mennyisége kisebb, mint a feltüntetett tartalom, az alábbi eltérések engedélyezettek ([1]):

   a) legalább 1 000 egység feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom 10 %-a;

   b) 1 000 egységnél kisebb, de legalább 500 egység feltüntetett tartalom esetén 100 egység;

   c) 500 egységnél kisebb, de legalább 1 egység feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom 20 %-a;

   d) 1 egységnél kisebb, de legalább 0,5 egység feltüntetett tartalom esetén 0,2 egység;

   e) 0,5 egységnél kisebb feltüntetett tartalom esetén a feltüntetett tartalom 40 %-a.

2. Amikor valamely takarmány-adalékanyag minimális és/vagy maximális tartalmát a vonatkozó engedélyező jogi aktus az adott takarmány-adalékanyag tekintetében meghatározza, az 1. pontban foglalt technikai eltérések csak a minimális tartalom feletti vagy a maximális tartalom alatti értékekre alkalmazandók.

3. Mindaddig, amíg a 2. pontban említett valamely adalékanyag tartalma nem lépi túl az előírt maximális tartalmat, a feltüntetett tartalomtól felfelé irányuló eltérés akár háromszorosa is lehet az 1. pontban meghatározott engedélyezett eltérésnek. Ha azonban a mikroorganizmusok csoportjába tartozó takarmány-adalékanyagok esetében a vonatkozó engedélyező jogi aktus a szóban forgó takarmány-adalékanyagra maximális tartalmat határoz meg, a maximális tartalom képezi a felső megengedett értéket.

([1]) Ebben a pontban 1 egység a következőt jelenti: a takarmány 1 kilogrammjában az adott takarmány-adalékanyagból értelemszerűen 1 mg, 1 000 IU, 1×10^9 CFU vagy 100 enzimaktivitási egység.

▼B

V. MELLÉKLET

A takarmány-alapanyagok kötelezően feltüntetendő címkézési adatai a 16. cikk (1) bekezdés b) pontja szerint

	Az alábbiakból álló takarmány-alapanyag	Kötelezően feltüntetendő adatok
1.	Zöldtakarmányok és szálastakarmányok	Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersrost
2.	Gabonamagvak	
3.	A gabonamagvak termékei és melléktermékei	Keményítő, ha > 20 % Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersolajok és -zsírok, ha > 5 % Nyersrost
4.	Olajos magvak, olajtartalmú gyümölcsök	
5.	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök termékei és melléktermékei	Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersolajok és -zsírok, ha > 5 % Nyersrost
6.	Hüvelyesek magjai	
7.	Hüvelyesek magjainak termékei és melléktermékei	Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersrost
8.	Gumók, gyökerek	
9.	Gumók és gyökerek termékei és melléktermékei	Keményítő Nyersrost Sósavban nem oldódó hamu, ha > a szárazanyag 3,5 %-a
10.	A cukorrépa-feldolgozóipar termékei és melléktermékei	Nyersrost, ha > 15 % Összes cukor, szacharózban számítva Sósavban nem oldódó hamu, ha > a szárazanyag 3,5 %-a
11.	A cukornád-feldolgozóipar termékei és melléktermékei	Nyersrost, ha > 15 % Összes cukor, szacharózban számítva
12.	Egyéb magvak és gyümölcsök, azok termékei és melléktermékei, a 2–7 sorokban említetteken kívül	Nyersfehérje Nyersrost Nyersolajok és -zsírok, ha > 10 %
13.	Egyéb növények, azok termékei és melléktermékei, a 8–11 sorokban említetteken kívül	Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersrost

▼B

	Az alábbiakból álló takarmány-alapanyag	Kötelezően feltüntetendő adatok
14.	Tejtermékek és melléktermékek	Nyersfehérje Nedvesség, ha > 5 % Laktóz, ha > 10 %
15.	Szárazföldi állatokból nyert termékek és melléktermékek	Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersolajok és -zsírok, ha > 5 % Nedvesség, ha > 8 %
16.	Halak, egyéb tengeri állatok, az azokból nyert termékek és melléktermékek	Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersolajok és -zsírok, ha > 5 % Nedvesség, ha > 8 %
17.	Ásványi anyagok	Kalcium Nátrium Foszfor Egyéb ásványi anyagok
18.	Egyéb	Nyersfehérje, ha > 10 % Nyersrost Nyersolajok és -zsírok, ha > 10 % Keményítő, ha > 30 % Összes cukor, szacharózban kifejezve, ha > 10 % Sósavban nem oldódó hamu, ha > a szárazanyag 3,5 %-a

▼B

VI. MELLÉKLET

Az élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány-alapanyagokra és ►C1 takarmánykeverékre ◄ vonatkozó címkézési adatok

I. fejezet: A takarmány-adalékanyagok címkézése a 15. cikk f) pontja és a 22. cikk (1) bekezdése szerint

1. Az alábbi adalékanyagokat az engedélyezésükre vonatkozó jogszabályban szereplő konkrét nevük, hozzáadott mennyiségük, azonosító számuk, valamint az 1831/2001/EK rendelet I. melléklete szerinti funkcionális csoportjuk vagy ugyanezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett kategóriájuk megadásával kell felsorolni:

   a) bármely célfajnak szánt olyan adalékanyagok, amelyekre vonatkozóan maximális tartalmat határoztak meg;

   b) az „állattenyésztésben alkalmazott adalékanyagok”, valamint a „kokcidiosztatikumok és hisztomonosztatikumok” kategóriáiba tartozó adalékanyagok;

   c) az 1831/2003/EK rendelet I. mellékletében meghatározott, „tápértékkel rendelkező adalékanyagok” kategóriájába tartozó „karbamid és származékai” funkcionális csoportba tartozó adalékanyagok.

2. Az érintett takarmány-adalékanyagot engedélyező, vonatkozó jogi aktusban meghatározott elnevezést és a takarmány-adalékanyag hozzáadott mennyiségét fel kell tüntetni, ha jelenlétét a címkén szavak, képek vagy illusztrációk hangsúlyozzák.

3. A címkézésért felelős személy a vevő kérésére megadja az (1) bekezdésben nem említett takarmány-adalékanyagok nevét, azonosító számát és funkcionális csoportját.

4. Az (1) bekezdésben nem említett takarmány-adalékanyagokat önkéntes alapon fel lehet tüntetni, az (1) bekezdésben említett módon vagy részleges formában.

5. Ha valamely, az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete szerinti, érzékszervi tulajdonságokat javító vagy tápértékkel rendelkező adalékanyagot önkéntes alapon feltüntetnek a címkén, annak hozzáadott mennyiségét meg kell adni.

6. Amennyiben egy adalékanyag több funkcionális csoportba tartozik, a szóban forgó takarmány szempontjából elsődleges funkciójának megfelelő funkcionális csoportot vagy kategóriát kell megadni.

II. fejezet: A 17. cikk (1) bekezdésének f) pontjában és a 22. cikk (1) bekezdésében említett analitikai összetevők címkézése

1. Az élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt ►C1 takarmánykeverék ◄ analitikai összetevőit az alábbiak szerint kell a címkén feltüntetni:

▼B

Takarmány	Analitikai összetevők és szintjeik	Célfaj
Teljes értékű takarmány	— Nyersfehérje	Valamennyi faj
	— Nyersrost	Valamennyi faj
	— Nyersolajok és -zsírok	Valamennyi faj
	— Nyershamu	Valamennyi faj
	— Lizin	Sertés és baromfi
	— Metionin	Sertés és baromfi
	— Kalcium	Valamennyi faj
	— Nátrium	Valamennyi faj
	— Foszfor	Valamennyi faj
Kiegészítő takarmány – Ásványi	— Lizin	Sertés és baromfi
	— Metionin	Sertés és baromfi
	— Kalcium	Valamennyi faj
	— Nátrium	Valamennyi faj
	— Foszfor	Valamennyi faj
	— Magnézium	Kérődzők
Kiegészítő takarmány – Egyéb	— Nyersfehérje	Valamennyi faj
	— Nyersrost	Valamennyi faj
	— Nyersolajok és -zsírok	Valamennyi faj
	— Nyershamu	Valamennyi faj
	— Lizin	Sertés és baromfi
	— Metionin	Sertés és baromfi
	— Kalcium ≥ 5 %	Valamennyi faj
	— Nátrium	Valamennyi faj
	— Foszfor ≥ 2 %	Valamennyi faj
	— Magnézium≥0,5 %	Kérődzők

2. Amennyiben az analitikai összetevők között aminosavakat, vitaminokat és/vagy nyomelemeket tüntetnek fel, teljes mennyiségüket fel kell tüntetni.

3. Amennyiben energiaértéket és/vagy fehérjeértéket tüntetnek fel, ezeket az EK-módszernek megfelelően kell feltüntetni, amennyiben létezik, vagy az abban a tagállamban használt hivatalos módszer szerint, ahol a takarmányt forgalomba hozzák, amennyiben létezik.

▼B

VII. MELLÉKLET

A nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt takarmány-alapanyagokra és ►C1 takarmánykeverékre ◄ vonatkozó címkézési adatok

I. fejezet: A takarmány-adalékanyagok címkézése a 15. cikk f) pontja és a 22. cikk (1) bekezdése szerint

1. Az alábbi adalékanyagokat az engedélyezésükre vonatkozó jogi aktusban szereplő konkrét nevük, és/vagy azonosító számuk, hozzáadott mennyiségük, valamint az 1831/2001/EK rendelet I. melléklete szerinti funkcionális csoportjuk vagy ugyanezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett kategóriájuk megadásával kell felsorolni:

   a) bármely célfajnak szánt olyan adalékanyagok, amelyekre vonatkozóan maximális tartalmat határoztak meg;

   b) az „állattenyésztésben alkalmazott adalékanyagok”, valamint a „kokcidiosztatikumok és hisztomonosztatikumok” kategóriáiba tartozó adalékanyagok;

   c) az 1831/2003/EK rendelet I. mellékletében meghatározott, „tápértékkel rendelkező adalékanyagok” kategóriájába tartozó „karbamid és származékai” funkcionális csoportba tartozó adalékanyagok.

2. Az (1) bekezdéstől eltérve, az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete szerinti „tartósítószerek”, „antioxidánsok” és „színezékek” funkcionális csoportjaiba tartozó adalékanyagok esetében csak a funkcionális csoportot kell feltüntetni.

   Ebben az esetben a címkézésért felelős személy a vásárló kérésére megadja az (1) bekezdés szerinti információt.

3. Az érintett takarmány-adalékanyagot engedélyező, vonatkozó jogi aktusban meghatározott elnevezést és a takarmány-adalékanyag hozzáadott mennyiségét fel kell tüntetni, ha jelenlétét a címkén szavak, képek vagy illusztrációk hangsúlyozzák.

4. A címkézésért felelős személy a vásárló kérésére megadja az (1) bekezdésben nem említett takarmány-adalékanyagok elnevezését, azonosító számát és funkcionális csoportját.

5. Az (1) bekezdésben nem említett takarmány-adalékanyagokat önkéntes alapon fel lehet tüntetni, az (1) bekezdésben említett módon vagy részleges formában.

6. Ha az 1831/2003/EK rendelet I. melléklete szerinti, érzékszervi tulajdonságokat javító vagy tápértékkel rendelkező adalékanyagokat önkéntes alapon feltüntetik a címkén, annak hozzáadott mennyiségét meg kell adni.

7. Amennyiben egy adalékanyag több funkcionális csoportba tartozik, a szóban forgó takarmány szempontjából elsődleges funkciójának megfelelő funkcionális csoportot vagy kategóriát kell megadni.

8. A címkézésért felelős személy a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsát minden általa forgalomba helyezett takarmány összetételére és kiemelt jellemzőire vonatkozó olyan információt, amelynek alapján a címkézés során megadott információ pontossága ellenőrizhető, ideértve az összes adalékanyaggal kapcsolatos valamennyi információt.

▼B

II. fejezet: A 17. cikk (1) bekezdésének f) pontjában és a 22. cikk (1) bekezdésében említett analitikai összetevők címkézése

1. A nem élelmiszer-termelés céljából tartott állatoknak szánt ►C1 takarmánykeverék ◄ analitikai összetevőit az alábbiak szerint kell a címkén feltüntetni:

Takarmány	Analitikai összetevők	Célfaj
Teljes értékű takarmány	— Nyersfehérje	Macska, kutya és prémes állatok
	— Nyersrost	Macska, kutya és prémes állatok
	— Nyersolajok és -zsírok	Macska, kutya és prémes állatok
	— Nyershamu	Macska, kutya és prémes állatok
Kiegészítő takarmányok – Ásványi	— Kalcium	Valamennyi faj
	— Nátrium	Valamennyi faj
	— Foszfor	Valamennyi faj
Kiegészítő takarmány – Egyéb	— Nyersfehérje	Macska, kutya és prémes állatok
	— Nyersrost	Macska, kutya és prémes állatok
	— Nyersolajok és -zsírok	Macska, kutya és prémes állatok
	— Nyershamu	Macska, kutya és prémes állatok

2. Amennyiben az analitikai összetevők között aminosavakat, vitaminokat és/vagy nyomelemeket tüntetnek fel, teljes mennyiségüket fel kell tüntetni.

3. Amennyiben energiaértéket és/vagy fehérjeértéket tüntetnek fel, ezeket az EK-módszernek megfelelően kell feltüntetni, amennyiben létezik, vagy az abban a tagállamban használt hivatalos módszer szerint, ahol a takarmányt forgalomba hozzák, amennyiben létezik.

▼B

VIII. MELLÉKLET

Egyedi rendelkezések a biztonsággal és a forgalomba hozatallal kapcsolatos közösségi jogi előírásoknak meg nem felelő, a 20. cikk (1) bekezdésében említett takarmányok címkézésére vonatkozóan

1. A szennyezett anyagok címkéjén a következő szöveget kell feltüntetni: „határértéken felül …-t (a nemkívánatos anyag(ok) megnevezése a 2002/32/EK irányelv I. mellékletének megfelelően) tartalmazó takarmány, takarmányként csak az engedélyezett létesítményekben folytatott méregtelenítést követően használható fel”. E létesítményeket a 183/2005/EK rendelet 10. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban engedélyezik.

2. Ha a szennyeződést tisztítás útján csökkenteni vagy megszüntetni kívánják, a szennyezett takarmány címkéjén a következő kiegészítő szöveget kell feltüntetni: „határértéken felül …-t (a nemkívánatos anyag(ok) megnevezése a 2002/32/EK irányelv I. mellékletének megfelelően) tartalmazó takarmány, takarmányként csak megfelelő tisztítás után használható fel”.

▼B

IX. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 79/373/EGK irányelv	A 96/25/EK irányelv	Egyéb jogi aktusok: A 80/511/EGK (1), a 82/471/EGK (2), a 93/74/EGK (3), a 93/113/EK (4), irányelv vagy a 2004/217/EK határozat (5)	Ez a rendelet
—	—	—	1. cikk
1. cikk	1. cikk	(2), (4): 1. cikk (3): 4. cikk	2. cikk
2. cikk	2. cikk	(2), (3): 2. cikk	3. cikk
—	—	—	4. cikk (1) bekezdés
3. cikk	3. cikk	(3): 1. cikk (2) bekezdés	4. cikk (2) bekezdés
	4. cikk		4. cikk (3) bekezdés
—	—	—	5. cikk (1) bekezdés
12. cikk		(3): 10. cikk (2) bekezdés	5. cikk (2) bekezdés
10a. cikk (3) bekezdés	11. cikk b) pont	(2): 8. cikk	6. cikk
—	—	—	7. cikk
—	—	—	8. cikk
		(3): 3. cikk	9. cikk
		(3): 6. cikk	10. cikk
5e. cikk			11. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés	(2): 5. cikk (2) bekezdés	11. cikk (2) bekezdés
—	—	—	11. cikk (3) bekezdés
5. cikk (6) bekezdés	4. cikk és 6. cikk (4) bekezdés		11. cikk (4) bekezdés
6. cikk	4. cikk		11. cikk (5) bekezdés

▼B

A 79/373/EGK irányelv	A 96/25/EK irányelv	Egyéb jogi aktusok: A 80/511/EGK (1), a 82/471/EGK (2), a 93/74/EGK (3), a 93/113/EK (4), irányelv vagy a 2004/217/EK határozat (5)	Ez a rendelet
5. cikk (1) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés		12. cikk
5e. cikk	5. cikk (2) bekezdés	(3): 5. cikk (6) bekezdés	13. cikk
5. cikk (1) bekezdés, 11. cikk	5. cikk (1) bekezdés, 9. cikk		14. cikk
5. cikk (1) bekezdés, 5. cikk (5) bekezdés c) pont	5. cikk (1) bekezdés	(4): 7. cikk (1) bekezdés e) pont és a 70/542/EGK irányelv: 16. cikk	15. cikk
	5. cikk (1) bekezdés c) és d) pont, 7. cikk		16. cikk
5. cikk (1) bekezdés, 5c. és 5d. cikk			17. cikk (1) bekezdés
—	—	—	17. cikk (2) bekezdés
5c. cikk (3) bekezdés			17. cikk (3) bekezdés
		(3): 5. cikk (1), (4) és (7) bekezdés, 6a. cikk	18. cikk
—	—	—	19. cikk
	8. cikk		20. cikk
	6. cikk (1) bekezdés a) pont		21. cikk (1) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés d) pont			21. cikk (2) bekezdés
	6. cikk (3) bekezdés a) pont		21. cikk (3) bekezdés

▼B

A 79/373/EGK irányelv	A 96/25/EK irányelv	Egyéb jogi aktusok: A 80/511/EGK (1), a 82/471/EGK (2), a 93/74/EGK (3), a 93/113/EK (4), irányelv vagy a 2004/217/EK határozat (5)	Ez a rendelet
5. cikk (5) bekezdés b) pont			21. cikk (4) bekezdés
5. cikk (5) bekezdés a) pont			21. cikk (5) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	5. cikk (3) bekezdés, 6. cikk (1) bekezdés b) pont		21. cikk (6) bekezdés
—	—	—	21. cikk (7) bekezdés
14. cikk c) pont			21. cikk (8) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés, 5c. cikk (4) bekezdés és 5e. cikk	5. cikk (2) bekezdés		22. cikk
4. cikk (1) bekezdés		(1): 1. cikk	23. cikk
—	—	—	24. cikk
—	—	—	25. cikk
—	—	—	26. cikk
10. cikk	11. cikk		27. cikk
13. cikk	13. cikk	(2): 13. és 14. cikk (3): 9. cikk	28. cikk
—	—	—	29. cikk
—	—	—	30. cikk
—	—	—	31. cikk
—	—	—	32. cikk
—	—	—	33. cikk
A melléklet A. részének 2., 3. és 4. pontja	A melléklet A. részének II. és VI. szakasza		I. melléklet

▼B

A 79/373/EGK irányelv	A 96/25/EK irányelv	Egyéb jogi aktusok: A 80/511/EGK (1), a 82/471/EGK (2), a 93/74/EGK (3), a 93/113/EK (4), irányelv vagy a 2004/217/EK határozat (5)	Ez a rendelet
A melléklet A. részének 1. pontja és 5. cikk (6) bekezdés	6. cikk (4) bekezdés		II. melléklet
		(5): Melléklet	III. melléklet
A melléklet A. részének 5. és 6. pontja	A melléklet A. részének VII. szakasza		IV. melléklet
	A melléklet C. része		V. melléklet
A melléklet B. része			VI. melléklet
A melléklet B. része			VII. melléklet